

การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมการจัดทำหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนต์ดีไซน์
ดิจิทัลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการ
อุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ)
คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มทร.พระนคร

A Need Assessment for the Curriculum of Creative Event Design,
Digital Media Production & MICE Industry Innovations
for Sustainability (Interdisciplinary),
Faculty of Mass Communication Technology, Pra Nakhon

นนท์ณพร กิตติศรีปัญญา
วิชขพร เทียบจตุรัส
อภิญญพัทธ์ กุสิยารังสิทธิ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567
คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อเรื่อง

การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมการจัดทำหลักสูตรครีเอทีฟ
อีเอนท์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดัคชันและนวัตกรรมการจัดประชุม
นิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ)

ผู้วิจัย

คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มทร.พระนคร

นนท์ณพร กิตติศรีปัญญา

วิซขพร เทียบจตุรัส

อภิษฎ์พัทธ์ กุสิยารังสิหิ

พ.ศ.

2567

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสำรวจความต้องการจำเป็นหลักสูตรครีเอทีฟอีเอนท์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดัคชัน และนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ) คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มทร.พระนคร ในการศึกษาต่อของนักศึกษาด้านการสร้างสรรค์อีเอนท์สื่อดิจิทัลคอนเทนต์ และการจัดการนวัตกรรมการจัดนิทรรศการเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาที่ยั่งยืน การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสานวิธีระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 400 คน และเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพโดยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอุตสาหกรรมไมซ์ จำนวน 10 คน

ผลการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า เนื้อหาหลักสูตร ($\bar{X} = 4.22$, $SD = 0.84$) และความชอบและความสนใจส่วนตัว ($\bar{X} = 4.14$, $SD = 0.95$) เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อมากที่สุดในระดับมาก ด้านความต้องการหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$, $SD = 1.02$) โดยกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสูงสุดในด้านการบริหารหลักสูตร ($\bar{X} = 3.97$, $SD = 0.03$) และงบประมาณเพื่อการศึกษา ($\bar{X} = 3.97$, $SD = 0.01$) เท่ากัน ในส่วนของโครงสร้างหลักสูตร ผู้เรียนมีความต้องการให้หลักสูตรเน้นด้านวิศวกรรมเป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 3.82$, $SD = 0.99$) รองลงมาคือ เน้นการตลาดและบริหารธุรกิจ ($\bar{X} = 3.79$, $SD = 1.02$) นอกจากนี้ ความต้องการด้านงบประมาณ พบว่า ทุนการศึกษา เป็นสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างต้องการมากที่สุด ($\bar{X} = 4.21$, $SD = 0.91$) สำหรับเวลาเรียน ส่วนใหญ่ต้องการให้จัดการศึกษาในเวลาราชการ (จันทร์-ศุกร์) ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, $SD = 0.91$) และวิธีการคัดเลือกเข้าศึกษา กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญมากที่สุดคือการพิจารณาจากแฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio)

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า แนวโน้มของอุตสาหกรรม MICE มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง และหลักสูตรนี้มีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการประกอบอาชีพในอนาคต กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังว่าหลักสูตรควรผลิตบัณฑิตที่พร้อมต่อการทำงานได้ทันที และเน้นการบูรณาการองค์ความรู้หลากหลายด้าน ข้อเสนอแนะที่สำคัญที่สุดคือ ควรเสริมการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการ หรือการจำลองสถานการณ์จริง รวมถึงการเชิญผู้เชี่ยวชาญจากสายงานจริงมาถ่ายทอดความรู้ ทักษะสำคัญที่จำเป็นต่ออาชีพ MICE คือ ทักษะด้านภาษาและการสื่อสาร การวางแผนและการจัดการ ความคิดสร้างสรรค์และดิจิทัล และทักษะการแก้ปัญหาและทำงานเป็นทีม

คำสำคัญ: ความต้องการจำเป็น ครีเอทีฟอีเอนท์ดีไซน์ นวัตกรรมการจัดประชุม ดิจิทัลมีเดีย อุตสาหกรรมไมซ์

Title: A Need Assessment for the Curriculum of Creative Event Design, Digital Media Production & MICE Industry Innovations for Sustainability (Interdisciplinary), Faculty of Mass Communication Technology, Pra Nakhon

Researcher: Nonnaporn Kitisripanya
Widchaporn Taipjutorus
Apinyapat Kusiwarungsit

Year: 2024

Abstract

This study aimed to assess the educational needs for developing the Creative Event Design, Digital Media Production, and MICE Innovation for Sustainable Development (Interdisciplinary) curriculum at the Faculty of Mass Communication Technology, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. The research focused on students' interest in pursuing further education in event creation, digital content production, and innovation management for exhibitions that promote sustainable development. A mixed-method, integrating quantitative and qualitative approach was employed. The quantitative data were collected using questionnaires administered to 400 high school students while qualitative data were obtained through in-depth interviews with 10 stakeholders in the MICE industry.

The quantitative findings revealed that curriculum content ($\bar{X} = 4.22$, SD = 0.84) and personal interest and preference ($\bar{X} = 4.14$, SD = 0.95) were the most influential factors in students' decisions to pursue further studies. The overall demand for the curriculum was at a high level ($\bar{X} = 3.83$, SD = 1.02). The highest needs were found in curriculum management ($\bar{X} = 3.97$, SD = 0.03) and educational budget ($\bar{X} = 3.97$, SD = 0.01) equally. Regarding curriculum structure, the respondents preferred a focus on engineering ($\bar{X} = 3.82$, SD = 0.99), followed by marketing and business management ($\bar{X} = 3.79$, SD = 1.02). In terms of financial support, scholarships were the most desired ($\bar{X} = 4.21$, SD = 0.91). Most respondents preferred weekday classes (Monday–Friday) during official hours ($\bar{X} = 4.14$, SD = 0.91) and admission methods, portfolio evaluation gives the most importance.

The qualitative results indicated that the MICE industry continues to grow steadily and that this proposed curriculum would be highly beneficial for future careers. The participants expected the program to produce graduates who are immediately employable and capable of integrating multidisciplinary knowledge. The key recommendation was to strengthen practical learning through hands-on training and real-world simulation, as well as to invite industry professionals to share their expertise. Essential skills identified for MICE careers include language and communication, planning and management, creativity and digital literacy, and problem-solving and teamwork skills.

Keywords: needs assessment, creative event design, meeting innovation, digital media, MICE industry

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมการจัดทำหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนต์ดีไซน์ ดิจิตอลมีเดียโปรดัคชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มทร.พระนคร ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ให้การสนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้ รวมถึงขอขอบคุณคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้คำแนะนำอันมีคุณค่า ตลอดจนผู้ให้ข้อมูลทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ คณะผู้วิจัยขอขอบคุณทุกภาคส่วนที่มีส่วนร่วมในกระบวนการวิจัย ทั้งในด้านข้อมูล คำแนะนำ และกำลังใจ ที่เป็นแรงสนับสนุนให้การดำเนินการวิจัยครั้งนี้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
บทที่ 2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการจำเป็น.....	6
2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรไมซ์ (MICE)	9
2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร.....	11
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	15
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	15
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	16
3.3 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	18
3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	19
3.5 สถิติที่ใช้และการวิเคราะห์ข้อมูล	19
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	21
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล	21
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อ	22
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการ	23
4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้อเสนอแนะ.....	27
4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการโดยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก.....	28

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	46
5.1 สรุปผลการวิจัย	46
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	50
5.3 ข้อเสนอแนะ	53
บรรณานุกรม	54
ภาคผนวก.....	56
ประวัติผู้วิจัย	71

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
ตารางที่ 3.1 ผลการตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น	21
ตารางที่ 4.1.1 จำนวน และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ	23
ตารางที่ 4.1.2 จำนวน และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามอายุ	23
ตารางที่ 4.1.3 จำนวน และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามหลักสูตรที่สำเร็จการศึกษา	24
ตารางที่ 4.2.1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อ	25
ตารางที่ 4.3.1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการหลักสูตร	26
ตารางที่ 4.3.2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความต้องการโครงสร้างหลักสูตร	26
ตารางที่ 4.3.3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความต้องการการบริหารหลักสูตร ...	27
ตารางที่ 4.3.4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความต้องการเกี่ยวกับงบประมาณเพื่อการศึกษา	28
ตารางที่ 4.3.5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความต้องการเกี่ยวกับเวลาเรียน	29
ตารางที่ 4.4.1 แสดงจำนวน และร้อยละของข้อเสนอแนะ	29
ตารางที่ 5.1.1 จำนวน และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล	51

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
ภาพที่ 1 ค่านิยมหลัก (Core Value) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	2
ภาพที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานสภาพแวดล้อมหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (SWOT Analysis)	3
ภาพที่ 3 กรอบแนวคิดการวิจัย	5

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แนวโน้มยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่สัมพันธ์กับบริบทโลกอย่างหนึ่ง คือการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และเทคโนโลยีโทรคมนาคมในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) ในด้านต่าง ๆ หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบนโยบายดังกล่าวของประเทศไทยคือ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ไอซีที) โดยได้วางรากฐานเศรษฐกิจดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง และมีการบูรณาการการดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในการขับเคลื่อนประเทศ

นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ได้แก่ เทคโนโลยีการสื่อสารที่มีความเร็วและคุณภาพสูง (New Communications Technology) อุปกรณ์เคลื่อนที่เพื่อการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตแบบทุกที่ทุกเวลา (Mobile/Wearable Computing) การประมวลผลแบบคลาวด์ (Cloud Computing) การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analytics) อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things) การพิมพ์ 3 มิติ (3D Printing) และความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (Cyber Security) นับเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิต การติดต่อสื่อสาร และการจัดการศึกษา นอกจากนี้ปัจจัยภาวะเศรษฐกิจที่มีความผันผวนยิ่งทำให้อุตสาหกรรมสื่อสารมวลชนได้รับผลกระทบมากขึ้น

ดังนั้นการปรับปรุงหลักสูตรจะต้องตอบสนองพันธกิจการจัดการศึกษา ที่มุ่งเน้นวิชาชีพบนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพมาตรฐานสากล โดยเฉพาะการบริหารจัดการหลักสูตรให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education, TQF: HEd) และเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2565 ที่มุ่งให้เกิดบัณฑิตที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญาของการอุดมศึกษา ปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพที่เป็นสากลเพื่อนำพาประเทศสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและทัดเทียมมาตรฐานสากล

ด้วยวิสัยทัศน์ของอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มุ่งเน้นเพื่อสร้าง “ราชมงคลพระนคร” สู่มหาวิทยาลัยแห่งเทคโนโลยีนวัตกรรม และการบูรณาการ (“RMUTP” University of Technology, Innovation and Integration) โดยมีพันธกิจ (Mission) คือ

1) ผลิตและพัฒนากำลังคนให้พร้อมเป็น “นวัตกรรมบูรณาการ” ที่มีความรอบรู้ มีความสามารถในการปรับตัว และรับมือกับความท้าทายได้อย่างรวดเร็ว

2) สร้างฐานข้อมูลคุณภาพ เพื่อสร้างสรรค์งานวิจัย และต่อยอดนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่ตอบสนองต่อความต้องการของสังคมและชุมชน

3) บริการวิชาการต่ออุตสาหกรรมเป้าหมาย เพื่อยกระดับการพัฒนาอย่างยั่งยืน

4) ทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

5) บริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาล พร้อมสร้างวัฒนธรรมองค์กรต้นแบบ

จากวิสัยทัศน์และพันธกิจดังกล่าว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จึงให้ความสำคัญในการสร้างเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย 3 ประเด็นหลัก (Strategic Themes/ Strategies) คือ

1) มุ่งความเป็นเลิศในเทคโนโลยีเชิงปฏิบัติที่สร้างมูลค่าให้กับเศรษฐกิจและสังคม

2) สร้างความเข้มแข็งของมหาวิทยาลัยฯ ตอบรับการเปลี่ยนแปลง

3) พัฒนามหาวิทยาลัยฯ ให้เป็นแหล่งเรียนรู้และสร้างประโยชน์ให้กับชุมชน สังคม
ซึ่ง 3 ประเด็นหลักของเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยนี้ คือ นัยสำคัญในการสะท้อนอัตลักษณ์ของ
“ค่านิยมหลัก” (Core Value) แห่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ภาพที่ 1: ค่านิยมหลัก (Core Value) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ที่มา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. (ม.ป.ป.). ค่านิยมหลัก (Core Value) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร [ภาพอินโฟกราฟิก]. สืบค้นจาก <https://www.rmutp.ac.th/วิสัยทัศน์-พันธกิจ/>

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเข้าร่วมเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน AUN-QA (Asean University Network Quality Assurance) ใช้ระบบการประกันคุณภาพของ AUN QA ประกอบด้วย 3 มิติ คือ 1) Strategic เป็นการประกันคุณภาพระดับสถาบันการศึกษา 2) Systemic เป็นการประกันคุณภาพระบบการประกันคุณภาพภายใน และ 3) Tactical เป็นการประกันคุณภาพระดับโปรแกรมหรือระดับหลักสูตร รูปแบบการประกันคุณภาพระดับโปรแกรมหรือระดับหลักสูตรเน้นที่การจัดการเรียนการสอนโดยพิจารณาคุณภาพภายใน 3 มิติคือ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต/ผลลัพธ์ โดยมีรูปแบบเริ่มจากการเรียนรู้ที่คาดหวังที่จะให้เกิดกับตัวผู้เรียน การแปลงผลการเรียนรู้ที่คาดหวังไปสู่โปรแกรมการศึกษาและวิธีที่จะทำให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ผ่านกลยุทธ์การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการประเมินคุณภาพ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานสภาพแวดล้อมหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (SWOT Analysis) พบว่าจุดอ่อนของหลักสูตร คือ 1) หลักสูตรมีความหลากหลายสาขาวิชา บางสาขาวิชาไม่มีวิชาเฉพาะ และวิชาเลือกที่ซ้ำกัน จึงทำให้ขาดจุดเด่นของหลักสูตร 2) จากผลการทวนสอบผลสัมฤทธิ์พบว่า อุปกรณ์ในห้องเรียนไม่เพียงพอ และบรรยากาศในห้องเรียนไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ 3) หลักสูตรไม่ได้ทำการวิเคราะห์ลูกค้า และไม่ได้ทำการปรับปรุงรายวิชาในหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุกปี 4) ขาดความร่วมมือการแลกเปลี่ยนบุคลากรจากสถาบันการศึกษาจากภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษา และ 5) ยังไม่มีหลักสูตรปริญญาโทเพื่อรองรับอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก และตำแหน่งทางวิชาการ

นอกจากนี้ยังมีอุปสรรค คือ 1) มีการแข่งขันในการรับนักศึกษาสูง เนื่องจากมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง ตั้งอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียง และมีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรเดียวกัน 2) ประชากรในประเทศไทยมีอัตราการเกิดน้อยลง และ 3) เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว

ภาพที่ 2: การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานสภาพแวดล้อมหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (SWOT Analysis)

ที่มา: คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. (2567). *การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน สภาพแวดล้อมหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (SWOT Analysis)* [ภาพอินโฟกราฟิก].

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าว จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิตของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนมีความจำเป็นต้องปรับปรุงหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับแนวโน้มยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศรองรับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รองรับอุตสาหกรรมในอนาคต และรูปแบบการประกันคุณภาพ AUN-QA เพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ “ผลิตผู้ปฏิบัติ งานด้านเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนมาตรฐานสากล” และนโยบายขับเคลื่อนคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน “CHANGE” เพื่อจะพัฒนาศักยภาพและความสามารถของนักศึกษาให้เกิดการเชื่อมโยงและประยุกต์ความรู้ทางทฤษฎีสู่การปฏิบัติงาน และต่อยอดองค์ความรู้สู่การสร้างองค์ความรู้ และนวัตกรรมใหม่ ๆ ในอุตสาหกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์ได้อย่างต่อเนื่อง อีกทั้งการปรับปรุงหลักสูตรเพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในวิชาชีพต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสำรวจความต้องการจำเป็นหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนตส์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชัน และนวัตกรรม การจัดประชุมนิทรรศการ อุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ) คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน

มทร.พระนคร ในการศึกษาต่อด้านการสร้างสรรค์อีเวนต์ สื่อดิจิทัลคอนเทนต์ และการจัดการนวัตกรรมการจัดนิทรรศการเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาที่ยั่งยืน

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ด้านเนื้อหา งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในการศึกษาต่อด้านอีเวนต์ สื่อดิจิทัลคอนเทนต์ และการจัดการนวัตกรรมการจัดนิทรรศการ และสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอุตสาหกรรมการจัดนิทรรศการและงานประชุม เพื่อนำความคิดเห็นมาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรการสร้างสรรค์อีเวนต์ สื่อดิจิทัลคอนเทนต์ และการจัดการนวัตกรรมการจัดนิทรรศการเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาที่ยั่งยืน

1.3.2 ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มประชากรของงานวิจัยนี้ประกอบด้วย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน และกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอุตสาหกรรมการจัดนิทรรศการและงานประชุม ได้แก่ ผู้จัดอีเวนต์ สถานประกอบการจัดนิทรรศการ ตัวแทนภาครัฐหรือสมาคมที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการจัดอีเวนต์และนิทรรศการ และการจัดอีเวนต์ สื่อสารการตลาด และนิทรรศการ ตลอดจนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอุตสาหกรรม จำนวน 10 คน

1.3.3 ด้านเวลา งานวิจัยนี้ใช้ระยะเวลาในการวิจัยทั้งสิ้น 1 ปี ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2566 - กันยายน 2567

1.4 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ภาพที่ 3: กรอบแนวความคิดในการวิจัย
ปริมาณ

คุณภาพ

สัมพันธภาพความต้องการ → ได้ความต้องการของสถานประกอบการเพื่อทำหลักสูตรให้ตอบโจทย์

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ได้แนวทางในการจัดทำหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนต์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น หมายถึง การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น หมายถึง การวิเคราะห์ความต้องการหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนต์ดีไซน์ ดิจิตอลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมการจัดประชุม นิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อพัฒนายั่งยืน สหวิทยาการ ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความต้องการ โครงสร้างหลักสูตร ด้านความต้องการการบริหารหลักสูตร ด้านความต้องการเกี่ยวกับงบประมาณเพื่อ การศึกษา และด้านความต้องการเกี่ยวกับเวลาเรียน

1.6.2 การเตรียมความพร้อม หมายถึง การเตรียมความพร้อมสำหรับหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนต์ดีไซน์ ดิจิตอลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมการจัดประชุม นิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อพัฒนายั่งยืน (สหวิทยาการ) โดยการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายใน เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ประกอบด้วย เนื้อหาหลักสูตร ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย สภาพแวดล้อม ที่ตั้ง การแนะแนว การบอกต่อ สื่อประชาสัมพันธ์ ค่าธรรมเนียมการศึกษา (ค่าเทอม) ความชอบ ความสนใจ เป็นการส่วนตัว ความนิยมตามกระแสสังคม ความต้องการของครอบครัว ไม่สามารถสอบเข้าสาขาวิชาที่ ต้องการได้ และน่าจะเป็นสาขาที่หางานได้ง่าย

1.6.3 หลักสูตรครีเอทีฟอีเวนต์ดีไซน์ ดิจิตอลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมการจัดประชุม นิทรรศการ อุตสาหกรรมไมซ์เพื่อพัฒนายั่งยืน สหวิทยาการ หมายถึง หลักสูตรที่บูรณาการการออกแบบอีเวนต์เชิง สร้างสรรค์ การผลิตสื่อดิจิทัล และนวัตกรรมด้านไมซ์ โดยมุ่งเน้นการจัดประชุมและนิทรรศการอย่างยั่งยืนใน รูปแบบสหวิทยาการ

บทที่ 2

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การจัดทำโครงการวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมการจัดทำหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนที่ได้อินดิจิตอลมีเดียโปรดัคชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มทร.พระนคร ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการจำเป็น
- 2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรไมซ์ (MICE)
- 2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการจำเป็น

2.1.1 ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น

การประเมินความต้องการจำเป็น ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า Need Assessment ซึ่งคำนี้มาจากคำว่า ความต้องการจำเป็น (Need) กับคำว่า การประเมิน (Assessment) ซึ่งได้ทำการศึกษาความหมายของคำศัพท์ทั้งสองคำ ได้ดังนี้ ความต้องการจำเป็น (Need) มีความหมายตามพจนานุกรมของ Webster ว่า หมายถึง บางสิ่งบางอย่างที่เป็นความจำเป็นในอันที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามความปรารถนาหรือความต้องการได้ (Webster's Encyclopedic Dictionary 1994, อ้างถึงใน คมศร วงษ์รักษา, 2540) นอกจากนี้ มีนักวิชาการและนักวิจัยจำนวนหลายท่านได้ให้ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นไว้ดังนี้

Kaufman & English (1981) ให้ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นซึ่งกำหนดช่องว่างระหว่างผลผลิตหรือผลลัพธ์ในปัจจุบันและผลลัพธ์หรือผลผลิตที่เป็นที่ต้องการ และจัดวางช่องว่างเหล่านั้นตามลำดับความสำคัญ และเลือกสิ่งที่เห็นว่าสำคัญที่สุดเพื่อแก้ปัญหา

Witkin & Altschuld (1995) กล่าวว่า ความต้องการจำเป็น คือ ความแตกต่างหรือช่องว่างระหว่างสิ่งที่เป็นอย่างอยู่ หรือสภาพที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และสภาพที่ควรจะเป็น หรือสภาพที่พึงปรารถนา

Revire & Others (1996) ให้คำจำกัดความหมายของความต้องการจำเป็นว่าเป็นช่องว่างระหว่างสภาพการณ์ที่เป็นจริง และที่เป็นอุดมคติ ซึ่งเป็นที่รับรู้ทั้งของค่านิยมในชุมชน และยอมรับให้มีการเปลี่ยนแปลงได้

McCastin & Tibeziinda (2014) ให้ความหมาย การประเมินความต้องการจำเป็นว่าเป็นกระบวนการที่เป็นระบบในการจัดลำดับความสำคัญ และการตัดสินใจที่สัมพันธ์กับการวางแผนการพัฒนา และการปฏิบัติในโครงการ การประเมินความต้องการจำเป็นเป็นการกำหนดช่องว่างระหว่างสิ่งที่เป็นอย่างอยู่กับสิ่งที่ควรจะเป็นของผลลัพธ์ และจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นนั้น โดยเน้นการตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูลจากบุคคลที่ได้รับผลกระทบจากโครงการ

สุวิมล ว่องวาณิช (2550) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น เป็นกระบวนการประเมินเพื่อกำหนดความแตกต่างของสภาพที่เกิดขึ้นกับสภาพที่ควรจะเป็น โดยระบุสิ่งที่ต้องการให้เกิดว่ามีลักษณะเป็นเช่นใด และประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่ามีลักษณะเช่นใด จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ และประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่าสมควรเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง การประเมินความต้องการจำเป็นทำให้ได้ข้อมูลที่น่าไปสู่การเปลี่ยนแปลง

กระบวนการจัดการศึกษา หรือการเปลี่ยนแปลงผลที่เกิดขึ้นปลายทาง การเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการประเมินความต้องการจำเป็นจึงเป็นการเปลี่ยนแปลงในเชิงสร้างสรรค์ และเป็นการเปลี่ยนแปลงทางบวก

กจิตตา ชินพิทักษ์วัฒนา (2557) การประเมินความต้องการจำเป็น คือ กระบวนการที่จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาระบบ หรือองค์กรให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ โดยกำหนดแนวทางแก้ไขสิ่งที่ต้องการจำเป็นให้ถึงเป้าหมายกับสภาพที่ควรจะเป็นเพื่อแก้ไขจากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาจัดเรียงลำดับความสำคัญ ความเร่งด่วน และความเหมาะสมเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาต่อไปหรือ

จากความหมายข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การประเมินความต้องการจำเป็น คือ กระบวนการที่ช่วยในการจัดลำดับความสำคัญในความแตกต่างหรือช่องว่างระหว่างสิ่งที่เป็นอย่างสภาพที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และสภาพที่ควรจะเป็น โดยข้อมูลที่ได้จากบุคคลสามารถนำมาสู่การตัดสินใจ วางแผน การกำหนดแนวทางการพัฒนาได้อย่างเหมาะสม และข้อมูลดังกล่าวนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางบวกหรือเชิงสร้างสรรค์

2.1.2 ความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น

ความสำคัญในการประเมินความต้องการจำเป็นที่เป็นกระบวนการที่สำคัญและมีประโยชน์ ดังนี้ (สุวิมล ว่องวานิช, 2550)

2.1.2.1 การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น เป็นเครื่องมือบริหารที่มีประสิทธิภาพทำให้สามารถกำหนดแผนงานที่สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงานป้องกันการสูญเสียทรัพยากรโดยเปล่าประโยชน์

2.1.2.2 ผลจากการประเมินความต้องการจำเป็น สามารถสะท้อนภาพบริบทที่เกิดขึ้นของหน่วยงาน นำไปสู่การวางแผน กำหนดแนวทางพัฒนาองค์กร กำหนดวัตถุประสงค์การดำเนินงานให้ชัดเจน สอดคล้องกับสภาพที่เกิดขึ้นจริง และสนองความต้องการขององค์กร

2.1.2.3 การประเมินความต้องการจำเป็นช่วยกำหนดเป้าหมายขององค์กรจากความต้องการที่แท้จริงของกลุ่มเป้าหมาย ช่วยกระตุ้นให้เกิดผลกระทบต่อโครงการ ทำให้สามารถวัดการเปลี่ยนแปลงของการปฏิบัติงานในช่วงเวลานั้น ๆ

2.1.3 ประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็น

สุวิมล ว่องวานิช (2548) กล่าวว่า ความต้องการจำเป็นแบ่งได้หลายประเภทขึ้นอยู่กับลักษณะที่ใช้ในการจัดประเภท ดังนี้

2.1.3.1 ระดับความต้องการจำเป็น เช่น ความจำเป็นขององค์กร (Organizational Needs) ความต้องการจำเป็นของบุคลากร (Personal Needs) ความจำเป็นของกลุ่ม (Group Needs)

2.1.3.2 สารเนื้อหาของความต้องการจำเป็น เช่น ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาบุคลากร (Staff Development Needs) ความต้องการจำเป็นในการฝึกอบรม (Development Needs) ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตร (Curriculum Development Needs) ระดับความลึกซึ้งของความต้องการจำเป็น เช่น ความต้องการจำเป็นตามการรับรู้ (Felt needs) ความต้องการจำเป็นเชิงวิเคราะห์ (Analytical needs) ด้านกระบวนการ (Process Needs) ความต้องการจำเป็นด้านผลลัพธ์ (Outcome Needs) ความต้องการจำเป็นด้านแก้ปัญหา (Solution Needs) ตามความคิดของ Kaufman ความต้องการจำเป็นด้านปัจจัยและด้านกระบวนการ ถือเป็น “ความต้องการจำเป็นเทียม หรือ กึ่งความต้องการจำเป็น” (Quais Needs) ส่วนความต้องการจำเป็นด้านผลลัพธ์ ถือเป็น “ความต้องการที่แท้จริง” (Needs)

2.1.3.3 ช่วงเวลาที่ต้องการกำหนดความต้องการจำเป็น เช่น ความต้องการจำเป็นในปัจจุบัน (Present หรือ Current Needs) ความต้องการจำเป็นในอนาคต (Future Needs)

2.1.3.4 ธรรมชาติของข้อมูลที่แสดงความต้องการจำเป็น เช่น ความต้องการจำเป็นเชิงคุณลักษณะ (qualitative needs) ความต้องการจำเป็นเชิงปริมาณ (quantitative needs)

2.1.3.5 เจ้าของความต้องการจำเป็น ซึ่งแบ่งเป็น 2 ระดับ ได้แก่ความต้องการจำเป็นด้านปฐมภูมิ (Primary Needs) ซึ่งเป็นความต้องการจำเป็นของผู้รับบริการ (Service Receivers) ในทางการศึกษาส่วนใหญ่เป็นความต้องการจำเป็นของนักเรียน และความต้องการจำเป็นทุติยภูมิซึ่งแบ่งความต้องการจำเป็นของผู้ให้บริการ (Service Providers) เช่น ความต้องการจำเป็นของผู้บริหารอย่างไรก็ตาม Witkin ได้เพิ่มเติมระดับความต้องการจำเป็นระดับที่สาม (Tertiary Needs) ซึ่งถือว่าเป็นความต้องการจำเป็นด้านทรัพยากร และการแก้ไขปัญหา (Resources/Solution) ตามที่นักการศึกษาได้เสนอไว้

สรุปได้ว่า ประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็นมีหลายประเภทด้วยกัน ดังนั้นในการเลือกประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็นให้เหมาะสมมาใช้ในการประเมินจะต้องอาศัยวัตถุประสงค์ของการประเมินความต้องการจำเป็นนั้นเป็นตัวกำหนดในการเลือก

2.1.4 ขั้นตอนของการประเมินความต้องการจำเป็น

Witkin & Altrichuld (1995 และ 2000 อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวาณิช, 2550) กล่าวถึง การประเมินความต้องการจำเป็น แบ่งออกเป็น 3 ระยะ (Three-Phase Plan)

ระยะที่ 1 ระยะก่อนการประเมิน หรือระยะการสำรวจ ในระยะนี้มีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นที่มีอยู่ วางแผนการดำเนินงานโดยกำหนดขอบเขต และประเด็นของความต้องการจำเป็น กำหนดจุดมุ่งหมายของความต้องการจำเป็น แหล่งข้อมูล การใช้ประโยชน์ข้อมูล ระบุนโยบายที่เกี่ยวข้อง และพัฒนาแผนงานสำหรับการประเมินความต้องการจำเป็น

ระยะที่ 2 การประเมิน หรือระยะการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลและความเห็นเกี่ยวกับความต้องการจำเป็น จัดลำดับความต้องการจำเป็น และวิเคราะห์หาสาเหตุผลลัพธ์ และสังเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 3 หลังการประเมิน หรือระยะการนำผลไปใช้ประโยชน์ โดยเชื่อมโยงข้อมูลและแผนการดำเนินงานที่ได้รับ งานหลักคือการจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังที่นำไปประยุกต์ใช้ได้และเกณฑ์การตัดสินใจหาแนวทางแก้ไขปัญหา การจัดทำแผนปฏิบัติ การนำเสนอข้อมูลที่ได้รับจากการประเมินความต้องการจำเป็นแก่ผู้ตัดสินใจ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการจัดเตรียมแผนสำหรับดำเนินการเพื่อขจัดปัญหาที่เกิดจากความต้องการจำเป็น หรือนำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น ๆ

สุวิมล ว่องวาณิช (2550) กล่าวถึงกระบวนการการประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์จึงประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1) การระบุความต้องการจำเป็น (Needs Identification)

- 1.1) วัตถุประสงค์เพื่อระบุความต้องการจำเป็น
- 1.2) เอกสารที่เกี่ยวข้อง/กรอบการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น
- 1.3) ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง วิธีรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล จัดลำดับ
- 1.4) เสนอความต้องการจำเป็นตามลำดับความสำคัญ
- 1.5) เสนอผล/นำไปใช้และ/วิเคราะห์สาเหตุ แนวทางแก้ไข

2) การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (Needs Analysis) เพื่อวิเคราะห์สาเหตุ

- 2.1) วัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์สาเหตุของความต้องการจำเป็น
- 2.2) เอกสารที่เกี่ยวข้อง/กรอบการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น
- 2.3) ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง วิธีรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล

2.4) เสนอสาเหตุความต้องการจำเป็นตามลำดับความสำคัญ

2.5) เสนอผล/นำไปใช้และ/วิเคราะห์ทางเลือกในการแก้ปัญหา

3) การกำหนดทางเลือกในการแก้ปัญหาด้านความต้องการจำเป็น (Needs Solution) หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหา ประเมินทางเลือกสู่การปฏิบัติ ซึ่งถือว่าเป็นขั้นตอนสุดท้ายที่จะนำไปกำหนดความต้องการจำเป็นที่ต้องได้รับการแก้ไข

3.1) วัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ทางเลือกของความต้องการจำเป็น

3.2) เอกสารที่เกี่ยวข้อง/กรอบการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น

3.3) ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง วิธีรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล

3.4) เสนอทางเลือกความต้องการจำเป็นตามลำดับความสำคัญ

3.5) นำไปสู่การกำหนดแผนงาน และนำไปสู่การปฏิบัติ

2.1.5 การจัดลำดับความต้องการจำเป็น

Witkin & Altrichuld (1995 อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวาณิช, 2550) ได้กล่าวถึงการจัดลำดับความต้องการจำเป็นจะต้องพิจารณาทั้งความเที่ยงและความตรง และต้องมีการตรวจสอบคุณภาพขององค์ประกอบที่มีส่วนสำคัญต่อการจัดลำดับที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็น ประกอบด้วย

1. การกำหนดขนาดความแตกต่างของสภาพปัจจุบันกับสภาพที่พึงประสงค์
2. องค์ประกอบที่เป็นสาเหตุสนับสนุน หรืออุปสรรคต่อความต้องการจำเป็น
3. การกำหนดระดับความยากง่ายในการจัดลำดับความต้องการจำเป็น
4. การประเมินความเสี่ยง
5. ผลกระทบที่อาจเกิดกับส่วนอื่น ๆ ของระบบ
6. การกำหนดค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ในการแก้ปัญหา

สุวิมล ว่องวาณิช (2550) การจัดลำดับความสำคัญ (Priority Setting) ของความต้องการจำเป็น เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมากในกระบวนการกำหนดความต้องการจำเป็น ทำให้การประเมินความต้องการจำเป็นมีความสมบูรณ์ การจัดลำดับความต้องการจำเป็น เป็นการศึกษาวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นแต่ละประเด็น จากนั้นนำความต้องการจำเป็นมาจัดเรียงลำดับตั้งแต่ความสำคัญมากไปหาน้อย

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรไมซ์ (MICE)

2.2.1 ความหมายของไมซ์ (MICE)

สำนักงานส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการ (2561) กล่าวว่า ไมซ์ (MICE) เป็นคำที่มาจาก Meetings, Incentive Travel, Conventions และ Exhibitions ซึ่งมีพัฒนาการจากธุรกิจการนำเที่ยว โดยขยายสู่การให้บริการด้านการจัดประชุม การจัดประชุมนานาชาติ (International Meeting) การประชุมขนาดใหญ่ (Conventions) การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล (Incentive Travel) และการจัดงานแสดงสินค้าและนิทรรศการนานาชาติ (Exhibitions) ไปพร้อมกัน ทั้งนี้ ตามคำนิยามของสมาคมส่งเสริมการประชุมกลุ่มประเทศเอเชีย (Asian Association of Convention & Visitor Bureaus: AACVB) ธุรกิจไมซ์สามารถจำแนกออกเป็น 4 ประเภท ดังต่อไปนี้

2.2.1.1 Meeting (การประชุม) หมายถึง การรวมกลุ่มของบุคคลหรือองค์กรจากทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อดำเนินการประชุมภายในหรือระหว่างองค์กร ซึ่งอาจเป็นการประชุมเฉพาะกิจหรือการประชุมที่มีการกำหนดล่วงหน้า โดยแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่

ก) การประชุมกลุ่มสมาคม (Association Meeting) หรือการประชุมสมานานาชาติ เป็นการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและองค์ความรู้ของบุคคลในสาขาอาชีพเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน โดยทั่วไปจะประกอบด้วยการสัมมนา และการจัดนิทรรศการขนาดเล็กควบคู่ไปด้วย

ข) การประชุมกลุ่มบริษัทเอกชน (Corporate Meeting) หรือการประชุมองค์กร เป็นการประชุมของบุคคลที่สังกัดอยู่ในองค์กรเดียวกันหรือในเครือเดียวกัน ซึ่งอาจมาจากภูมิภาคเดียวกันหรือจากหลายประเทศทั่วโลก

ค) การประชุมกลุ่มองค์กรภาครัฐ (Government Meeting) เป็นการประชุมของบุคคลหรือผู้แทนจากหน่วยงานราชการทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ

2.2.1.2 Incentive Travel (การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล) หมายถึง การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่องค์กรมอบให้เป็นรางวัลแก่พนักงานหรือบุคคลที่สามารถปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมายที่กำหนด โดยองค์กรเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมด

2.2.1.3 Convention (การประชุมขนาดใหญ่) หมายถึง การประชุมที่มีผู้เข้าร่วมจำนวนมากจากกลุ่มบุคคลหรือสมาคมวิชาชีพเดียวกัน เพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และความคิดเห็นทางวิชาชีพ โดยบางครั้งมีผู้เข้าร่วมมากถึงหลักหมื่นคน การประชุมลักษณะนี้มักมีสมาคม สมาพันธ์ หรือองค์กรวิชาชีพเป็นเจ้าภาพ และกำหนดจัดงานอย่างต่อเนื่องในรูปแบบหมุนเวียนตามภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลก โดยรูปแบบการจัดประชุมแบ่งเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

ก) การจัดประชุมหมุนเวียนตามประเทศสมาชิก

ข) การจัดประชุมในประเทศที่ชนะการประมูลสิทธิ์เป็นเจ้าภาพ

2.2.1.4 Exhibition (งานแสดงสินค้าและนิทรรศการ) หมายถึง งานแสดงสินค้าและบริการที่จัดขึ้นเพื่อการซื้อขายและเจรจาธุรกิจระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย รวมทั้งเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปเข้าร่วมงานได้ โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

ก) Trade Show เป็นงานแสดงสินค้าที่มุ่งเน้นกลุ่มผู้ประกอบการ

ข) Consumer Show เป็นงานแสดงสินค้าที่มุ่งเน้นผู้บริโภคทั่วไป

2.2.2 หลักสูตรไมซ์ที่มีการเปิดสอนในประเทศไทย

ในประเทศไทย หลักสูตรด้านไมซ์ได้รับการบรรจุและเปิดสอนในหลากหลายมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษา โดย เฟซบุ๊ก MICE in Thailand (2018) ได้รวบรวม 15 สถาบันการศึกษาในประเทศไทยที่เปิดสอนด้านไมซ์ ดังนี้

2.2.2.1 มหาวิทยาลัยกรุงเทพ คณะนิเทศศาสตร์ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาการผลิตอีเว้นท์และการจัดการนิทรรศการและการประชุม

2.2.2.2 มหาวิทยาลัยขอนแก่น หลักสูตรปริญญาโทและปริญญาเอก คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี สาขาการจัดการนวัตกรรมการท่องเที่ยวไมซ์และบริการ

2.2.2.3 วิทยาลัยนวัตกรรมการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หลักสูตรนวัตกรรมการจัดงานอีเว้นท์

2.2.2.4 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย คณะมนุษยศาสตร์ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการประชุม นิทรรศการ และกิจกรรมพิเศษ

2.2.2.5 มหาวิทยาลัยศิลปากร คณะบริหารธุรกิจ หลักสูตรบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการนิทรรศการและงานอีเว้นท์

2.2.2.6 มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต คณะบริหารธุรกิจ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจการประชุมและนิทรรศการ

2.2.2.7 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ บริหารธุรกิจบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ สาขาวิชาการจัดการประชุม นิทรรศการ และการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล

2.2.2.8 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โรงเรียนการท่องเที่ยวและการบริการ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาการออกแบบนิทรรศการและการจัดแสดง

2.2.2.9 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาลัยนานาชาติเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์ สาขาการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

2.2.2.10 มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาลัยนานาชาติ Bachelor of Management in International Hospitality Manage, Event Management

2.2.2.11 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์ สาขาการจัดการประชุมและนิทรรศการ

2.2.2.12 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สาขาวิชาการออกแบบตกแต่งภายในและนิทรรศการ

2.2.2.13 วิทยาลัยดุสิตธานี บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ) การจัดการนิทรรศการและการประชุม

2.2.2.14 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจไมซ์และนวัตกรรมการตลาด

2.2.2.15 วิทยาลัยพาณิชยการบางนา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยวสาขางานการจัดประชุมและนิทรรศการ ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน จัดตั้งขึ้นโดยรวมสาขาเทคโนโลยีการโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียง คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม ซึ่งมีรากฐานมาจากวิทยาลัยครูอาชีวศึกษาหรือครูช่างที่สถาปนาขึ้นในปี 2491 เข้ากับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในขณะนั้น สาขาเทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ วิทยาเขตพาณิชย์การพระนคร ที่มีชื่อเสียงในฐานะโรงเรียนพาณิชย์การอันดับหนึ่งของประเทศมายาวนานตั้งแต่ปี 2443 เมื่อสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ถูกยกระดับขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน ก็ได้รับการจัดตั้งขึ้นเป็นส่วนราชการ โดยมี รองศาสตราจารย์วิมลพรรณ อาภาเวท เป็นคนบัตินำแรก ปัจจุบันคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนจัดตั้งมาถึงปีที่ 20 ภายใต้การบริหารของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชชพร เทียบจัตุรัส คณะผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถตอบสนองต่อความต้องการของอุตสาหกรรมโฆษณา อุตสาหกรรมบันเทิง และอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นจำนวนมาก

คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน อยู่ในกลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปัจจุบันมีหลักสูตรที่เปิดสอนในปีการศึกษา 2567 ระดับปริญญาตรี 2 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2565) ประกอบด้วย 4 วิชาเอก คือ วิชาเอกเทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ วิชาเอกมีเดียโปรดักชั่นเทคโนโลยี วิชาเอกเทคโนโลยีมัลติมีเดีย และวิชาเอกครีเอทีฟมีเดียเทคโนโลยี และหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน (ต่อเนื่อง) (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2566) ประกอบด้วย 2 วิชาเอก คือ วิชาเอกการออกแบบการสื่อสารตราสินค้าเชิงบูรณาการ และวิชาเอกมัลติมีเดียดีไซน์ โดยมีเป้าหมายสูงสุดของคณะคือ “ผลิตผู้ปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนมาตรฐานสากล”

จากที่กล่าวมาข้างต้น คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน จึงมีความต้องการเปิดหลักสูตรใหม่เพื่อต่อยอดด้านเทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับการจัดอีเว้นท์ เพื่อให้มีความเฉพาะทางมากขึ้น ในการนี้จึงมีการสำรวจความต้องการในการศึกษาต่อเพื่อจัดทำหลักสูตร ครีเอทีฟอีเว้นท์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชัน และนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ) คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มทร.พระนคร ซึ่งเป็นหลักสูตรที่คณะจะมีการจัดการเรียนการสอนในอนาคต

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชลทิพย์ เอี่ยมสะอาด และวัลลภ รัฐฉัตรานนท์ (2566) ศึกษาการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ พบว่า การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ อยู่ในระดับปานกลาง จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ตัวแปรด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่งงาน อายุการทำงาน สังกัดกลุ่มงาน ที่ต่างกันมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน ขณะที่อายุที่ต่างกัน มีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาไม่แตกต่างกัน และความรู้การประกันคุณภาพการศึกษามีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในระดับสูงในทิศทางเดียวกัน และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .505 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ฤกษ์ชัย ศรีสมบัติ คมสัน กลางแท่น พลกฤษณ์ หนูทองพูล อีระพงศ์ แสงสุวรรณ และกฤตนันท์ จันรัตน์ (2560) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของครูวิทยาลัยเทคนิคนครปฐม พบว่า 1) ปัจจัยด้านความรู้ ปัจจัยด้านทัศนคติ และปัจจัยด้านแรงจูงใจที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมาก 2) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้านความรู้เท่ากับ 0.578 ด้านทัศนคติเท่ากับ 0.431 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านแรงจูงใจเท่ากับ 0.259 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) สมการทำนายปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา คือ สมการทำนายในรูปคะแนนดิบ $\hat{Y} = 1.669 + .354 (\text{ความรู้}) + .706 (\text{ทัศนคติ}) + .126 (\text{แรงจูงใจ})$ และสมการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน $\hat{Z} = .485 (\text{ความรู้}) + .148 (\text{ทัศนคติ}) + .029 (\text{แรงจูงใจ})$ โดยมีค่าอำนาจในการทำนายการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาได้ร้อยละ 35

ทรัพย์อนันต์ พลະบุตร และสถาพร บริบูรณ์วัฒน์ (2565) ศึกษาแรงจูงใจต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย พบว่า 1) ระดับการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบผลการดำเนินงาน รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการปรับปรุงผลการดำเนินงาน และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การมีส่วนร่วมในการวางแผน และ 2) บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยมีแรงจูงใจที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาในระดับเห็นด้วย เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า แรงจูงใจที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษามากที่สุด ได้แก่ งานประจำของหน่วยงานมีความสำเร็จบรรลุตามเป้าหมาย รองลงมา คือ ผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานยอมรับในความรู้ ความสามารถของท่าน มีการยกย่องชมเชยและการยอมรับนับถือ และแรงจูงใจส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาในระดับต่ำสุด ซึ่งอยู่ในระดับเฉย ๆ คือ ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งตามความรู้ ความสามารถอย่างเป็นธรรมและได้รับการสนับสนุนให้มีการพัฒนาความรู้ความสามารถ เช่นการศึกษาต่อ ฝึกอบรมสัมมนา

เปี่ยมสุข พุ่งกาวิ (2558) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในของบุคลากรสำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัยพบว่า 1) บุคลากรสำนักหอสมุดกลางมีการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับมาก 2) ปัจจัยทุกตัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ได้แก่ รายได้ อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน รวมถึงปัจจัยด้านทัศนคติ และปัจจัยด้านการรับรู้ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และ 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของบุคลากรสำนักหอสมุดกลาง ได้แก่ การรับรู้ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และประสบการณ์การทำงานในสำนักหอสมุดกลาง

ณัฐบุรณ์ พรรัตนเจริญ และรสสุคนธ์ พระเนตร (2568) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีที่วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล (MUIC) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีที่วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล (MUIC) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความภาคภูมิใจ รองลงมา คือ ด้านหลักสูตรและวิชาการ ด้านความคาดหวังในอนาคต และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ คือ ด้านเศรษฐกิจและสังคม

สัจด์ เขียนจันทิก และคณะ (2565) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาในระดับปริญญาตรีของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา พบว่า ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัวค่อนข้างมีผลต่อการตัดสินใจศึกษาในระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ธนกร วรพิทักษานนท์ และศยามล เจริญรัตน์ (2565) ศึกษาผลกระทบของความเหลื่อมล้ำในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนไทย พบว่า ความเหลื่อมล้ำในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนไทยประกอบด้วยปัจจัยหลักความเหลื่อมล้ำที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ด้านทุนทางเศรษฐกิจ ด้านทุนทางสังคม ด้านสถาบันการศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐหรือเอกชน และด้านระบบการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา และผลกระทบของความเหลื่อมล้ำจากปัจจัยหลักได้กระทำการต่อนักเรียนในรูปแบบต่อเนื่องโดยได้กระทำการลดทอนสมรรถภาพและลดทอนโอกาสในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาโดยมีผลกระทบต่อนักเรียนสองด้าน ได้แก่ โอกาสด้านการศึกษา และโอกาสด้านเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นผลให้นักเรียนขาดโอกาสทางโอกาสไปด้วยเหตุที่ไม่สามารถเข้าถึงการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาได้อย่างเท่าเทียมและเสมอภาค

อลงกรณ์ อัมมวงค์จิตต์ (2563) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ที่วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ปัจจัยด้านหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 และปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 อยู่ในอันดับที่ห้า

นุชเนตร กาฬสมุทร เกิดศิริ เจริญวิศาล และสันติธร ภูริภักดี ศึกษาการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรมไมซ์ในจังหวัดสงขลา พบว่า แนวทางการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรมไมซ์ในจังหวัดสงขลา ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ 1) ด้านการสื่อสารภาษาต่างประเทศ 2) ด้านการบริการ 3) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และ 4) ด้านทักษะความชำนาญในการจัดงาน ข้อเสนอแนะจากการศึกษาครั้งนี้ คือ การส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมไมซ์ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านการสื่อสาร ความสามารถในการบริการที่เป็นเลิศ ความคิดสร้างสรรค์ ความคิดเชิงนวัตกรรม และทักษะด้านการบริหารจัดการ และการตลาด เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาศักยภาพและยกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขันของอุตสาหกรรมไมซ์ จังหวัดสงขลา

สมศรี เพชรโชติ (2560) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง อยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านหลักสูตร ด้านการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย และด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน

ชลดา มงคลวนิช และรัตนภรณ์ ชาติวงศ์ (2560) ศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบุคลากรในอุตสาหกรรมไมซ์ พบว่า ตำแหน่งงานที่ยังขาดแคลนอุตสาหกรรมไมซ์ยังขาดแคลน ตำแหน่งพนักงานขายที่มีความรู้ความสามารถหลายด้าน อาทิ ความรู้ความเข้าใจในธุรกิจไมซ์อย่างแท้จริง ทักษะการขาย การเจรจาต่อรอง และความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี รองลงมา คือ ตำแหน่งผู้จัดการอีเว้นท์ ซึ่งต้องมีความรับผิดชอบสูง การทำงานไม่มีเวลาที่แน่นอน และตำแหน่งนักออกแบบที่มีความคิดสร้างสรรค์สำหรับแนวทางในการพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมไมซ์ ควรมีการอบรมหลักสูตรด้านภาษาต่างประเทศโดยเน้นภาษาอังกฤษเป็นหลัก และภาษาอื่น ๆ ที่จำเป็น รองลงมา คือ อบรมด้านการมีจิตบริการ และด้านเทคโนโลยีใหม่ ๆ ตามลำดับ

ปานจิต บุรณสมภพ และรัชฎาภรณ์ ขอเจริญ (2560) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจากโครงการ รับนักเรียนดีเด่นจากโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า ประเด็นด้านประเภทการสมัคร นิสิตใช้คุณสมบัติในการสมัครและคัดเลือกตามความสามารถของตนเอง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือด้านวิชาการดีเด่น คะแนนเฉลี่ย 2.75 ขึ้นไป และด้านกิจกรรมดีเด่น คะแนนเฉลี่ย 2.00 - 2.74 พร้อมแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) ที่แสดงถึงกิจกรรมตามที่ระบุไว้ในการรับสมัคร ซึ่งนิสิตส่วนใหญ่สมัครด้วยด้านวิชาการดีเด่น มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับดี โอกาสในการผ่านการคัดเลือกจึงมีค่อนข้างสูงกว่าด้านกิจกรรมดีเด่น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมการจัดทำหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนต์ดีไซน์ ดิจิตอลมีเดียโปรดัคชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ) คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มทร.พระนคร มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความต้องการจำเป็น หลักสูตรครีเอทีฟอีเวนต์ดีไซน์ดิจิตอลมีเดียโปรดัคชัน และนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ) คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มทร.พระนคร ในการศึกษาต่อด้านการสร้างสรรค์อีเวนต์ สื่อดิจิตอลคอนเทนต์ และการจัดการนวัตกรรมเพื่อการจัดนิทรรศการเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นการวิจัยรูปแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยเชิงปริมาณ โดยคณะผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้และการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 การวิจัยเชิงปริมาณ

- 1) ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร
- 2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา มีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ใช้สูตรการคำนวณประชากรที่มีจำนวนที่แน่นอน (Finite Population) ใช้สูตรดังนี้ (ธำนิษฐา ศิลปจักร, 2557)

$$n = \frac{P(1-P)(Z)^2}{e^2}$$

- เมื่อ
- n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 - P = ค่าเปอร์เซ็นต์ที่ต้องการจะสุ่มจากประชากรทั้งหมด
 - e = ค่าเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่าง
 - Z = ระดับความเชื่อมั่นที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

ดังนั้น ค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ ยอมให้มีความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ในที่นี้ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น Z มีค่าเท่ากับ 1.96 สามารถคำนวณกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 n &= \frac{(.50)(1-.50)(1.96)^2}{.052} \\
 &= \frac{(.50)(.50)(3.8416)}{.0025} \\
 &= \frac{.9604}{.0025} \\
 n &= 384.16 \text{ หรือ } 384 \text{ คน}
 \end{aligned}$$

จากการแทนค่าในสูตรจะได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา 384.16 หรือ 384 คน เพื่อลดจำนวนความผิดพลาดในการเก็บข้อมูล จึงมีการเพิ่มกลุ่มตัวอย่างเป็น 400 คน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ และแม่นยำเพิ่มมากขึ้น โดยคณะผู้วิจัยได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยมีการสุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้หลักความน่าจะเป็น (Non-probability Sampling) ซึ่งใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบกำหนดโควตา (Quota Sampling) แบ่งเป็นการสุ่มตัวอย่าง 400 คน (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2557)

3.1.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ

1) กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลสำคัญหลัก มีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาโดยมีการสุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้หลักความน่าจะเป็น (Non-probability Sampling) ซึ่งใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบจำเพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย กลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 คน และกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในผู้จัดการจัดประชุมและนิทรรศการในอุตสาหกรรม (MICE) จำนวน 5 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 10 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 การวิจัยเชิงปริมาณ

ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล จำนวนทั้งสิ้น 32 ข้อ ประกอบด้วยแบบสอบถามปลายปิด (Closed-ended Questionnaire) จำนวน 29 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ และหลักสูตรที่สำเร็จการศึกษา

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครีเอทีฟไอเวนต์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดัคชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์ เพื่อการพัฒนายั่งยืน (สหวิทยาการ) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มทร.พระนคร จำนวน 12 ข้อ

การแปลความหมายของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้วยวิธีแบบ Likert (Likert type scale) มีเกณฑ์การให้คะแนนและการแปลผล (Best, 1986) ดังนี้

คะแนน 5	แทน	มากที่สุด
คะแนน 4	แทน	มาก
คะแนน 3	แทน	ปานกลาง
คะแนน 2	แทน	น้อย
คะแนน 1	แทน	น้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลผลของระดับค่าเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์ตามแนวคิดของ Goodwin (2005) มีรายละเอียดดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00	หมายถึง มีการตัดสินใจระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49	หมายถึง มีการตัดสินใจระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49	หมายถึง มีการตัดสินใจระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49	หมายถึง มีการตัดสินใจระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49	หมายถึง มีการตัดสินใจระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความต้องการหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนตส์ไฮน์ดิจิตอลมีเดียโปรดัคชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มทร.พระนคร จำนวน 14 ข้อ

การแปลความหมายของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้วยวิธีแบบ Likert (Likert type scale) มีเกณฑ์การให้คะแนนและการแปลผล (Best, 1986) ดังนี้

คะแนน 5	แทน	มากที่สุด
คะแนน 4	แทน	มาก
คะแนน 3	แทน	ปานกลาง
คะแนน 2	แทน	น้อย
คะแนน 1	แทน	น้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลผลของระดับค่าเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์ตามแนวคิดของ Goodwin (2005) มีรายละเอียดดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00	หมายถึง มีความต้องการระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49	หมายถึง มีความต้องการระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49	หมายถึง มีความต้องการระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49	หมายถึง มีความต้องการระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49	หมายถึง มีความต้องการระดับน้อยที่สุด

และแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended questionnaire) จำนวน 3 ข้อ เกี่ยวกับความต้องการเกี่ยวกับวิธีการคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาโดยวิธีอื่น ความต้องการเกี่ยวกับระยะเวลาในการศึกษา และข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อ หลักสูตรครีเอทีฟอีเวนตส์ไฮน์ดิจิตอลมีเดียโปรดัคชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนสหวิทยาการ) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มทร.พระนคร

3.2.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ

1) แหล่งข้อมูลที่เป็นเอกสาร ประกอบด้วย หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2565 หนังสือและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของอุตสาหกรรมจัดอีเวนต์และนิทรรศการ

2) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง โดยมีประเด็นเกี่ยวข้องกับ ความต้องการของตลาดแรงงานด้านอุตสาหกรรมการจัดอีเวนต์และนิทรรศการ ความคาดหวังของสถานประกอบการต่อบัณฑิตด้านสื่อสารมวลชน และอุตสาหกรรมการจัดอีเวนต์และนิทรรศการ ความต้องการในการพัฒนาตนเองหลังจบการศึกษาของบัณฑิต และความก้าวหน้าในอาชีพ

3.3 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ

ขั้นตอนแรก นำแบบสอบถามไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคนิคการสร้างเครื่องมือ เพื่อตรวจสอบ และพิจารณาเนื้อหาของแบบสอบถาม ว่าครอบคลุมปัจจัยที่สอดคล้องกับสมมติฐานในการวิจัยหรือไม่ ซึ่งเป็นการทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาแบบสอบถาม (Content Validity) และความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง ด้วยวิธีการหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม หรือค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ หรือเนื้อหา (IOC : Index of item objective congruence) โดยงานวิจัยนี้ใช้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 3 คน มีเกณฑ์ในการตรวจสอบโดยให้เกณฑ์ในการตรวจพิจารณาข้อคำถาม ดังนี้ (สุรพงษ์ คงสัตย์ และธีรชาติ ธรรมวงศ์, 2551)

ให้คะแนน	+1	ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
ให้คะแนน	0	ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
ให้คะแนน	-1	ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

หลังจากนั้นนำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC สำหรับเกณฑ์ในการพิจารณาข้อคำถาม คือ ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 มีค่าความเที่ยงตรง ใช้ได้ ส่วนข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้

ขั้นตอนที่สอง นำแบบสอบถามจำนวน 30 ชุด ไปทดสอบ (Tryout) ก่อนที่จะเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง รวมถึงเป็นการทดลองแบบสอบถาม (Pilot test) และนำข้อมูลจากการทดลองใช้มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) หลังจากนั้นจึงทำการแก้ไขและปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ แล้วจึงนำออกไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจริง

ผลการตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น ของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 อยู่ในระดับดีเยี่ยม และตัวแปรความต้องการหลักสูตร มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 อยู่ในระดับดี ดังแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ผลการตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น

ตัวแปร	ค่าความเชื่อมั่น	ระดับ
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อ	0.95	ดีเยี่ยม
ความต้องการหลักสูตร	0.89	ดี
- ด้านความต้องการโครงสร้างหลักสูตร	0.90	ดีเยี่ยม
- ด้านความต้องการการบริหารหลักสูตร	0.84	ดี
- ด้านความต้องการเกี่ยวกับงบประมาณเพื่อการศึกษา	0.74	ยอมรับได้
- ด้านความต้องการเกี่ยวกับเวลาเรียน	1.08	ดีเยี่ยม

3.3.2 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ

1) คณะผู้วิจัยได้นำเครื่องมือไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสารตรวจสอบเพื่อดูความถูกต้องของแบบสัมภาษณ์ให้ตรงตามวัตถุประสงค์ และกรอบแนวคิดการวิจัยที่ได้ตั้งไว้

2) การตรวจสอบเครื่องมือแบบสามเส้า (Triangulation) คณะผู้วิจัยต้องการข้อมูลที่ตอบวัตถุประสงค์การวิจัย เป็นข้อมูลที่เป็นความจริงและมีความน่าเชื่อถือ (Credibility) ในระดับที่สูงโดยการตรวจสอบความสอดคล้องของข้อมูลด้วยการทดสอบความจริงของการวิจัย ข้อมูลจากความคิดเห็นจากผู้ให้ข้อมูลหลักแต่ละคนว่ามีความสอดคล้องหรือแตกต่างกันอย่างไร โดยเก็บข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้องในประเด็นคำถามเดียวกันและทำการตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation) ดังนี้

- การตรวจสอบด้านข้อมูล (Data Triangulation) ผู้วิจัยได้ตรวจสอบข้อมูลที่ได้มาได้นานนั้นว่าถูกต้องหรือไม่โดยตรวจสอบจากแหล่งที่มาของข้อมูลได้แก่ ช่วงเวลาในการเก็บข้อมูล สถานที่ในการเก็บข้อมูล และผู้ให้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ที่แตกต่างกัน และนำมาพิจารณาถึงความน่าเชื่อถือของข้อมูล (Reliability) และความถูกต้องแม่นยำ (Validity)

- การตรวจสอบวิธีรวบรวมข้อมูล (Methodological Triangulation) คือ การใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลที่หลากหลาย ทั้งการสังเกตการณ์คู่กับการตอบข้อซักถามจากการสัมภาษณ์ พร้อมทั้งศึกษาเอกสารไปด้วยว่าข้อมูลนั้นมีความตรงกันและถูกต้องหรือไม่ เมื่อแสวงหาแหล่งข้อมูลที่พอเพียงแล้วผู้วิจัยนำมาประมวลเข้าด้วยกัน เพื่อให้เป็นข้อมูลที่มั่นใจได้ว่าการสังเคราะห์ข้อมูลจากการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพนี้สามารถเชื่อถือได้ รวมทั้งการนำข้อมูลจากการวิจัยเชิงปริมาณมาสนับสนุนข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพ

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 การวิจัยเชิงปริมาณ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการแจกแบบสอบถามแก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 400 คน โดยมุ่งเน้นการสำรวจความต้องการในการศึกษาระดับปริญญาตรีในการศึกษาต่อด้านการจัดอีเวนต์และนิทรรศการ

3.4.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) ประกอบด้วย กลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมชั้นปีที่ 6 จำนวน 5 คน และกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในผู้จัดการจัดประชุมและนิทรรศการในอุตสาหกรรม (MICE) จำนวน 5 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 10 คน

3.5 สถิติที่ใช้และการวิเคราะห์ข้อมูล

คณะผู้วิจัยจะวิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอข้อมูลด้วยวิธีการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

3.5.1 สถิติที่ใช้และการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณ

ใช้การวิเคราะห์เบื้องต้นโดยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และนำเสนอข้อมูลในตารางเพื่ออธิบายข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

- ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ และหลักสูตรที่สำเร็จการศึกษา และความต้องการเกี่ยวกับวิธีการคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาโดยวิธีอื่น ความต้องการเกี่ยวกับระยะเวลาในการศึกษา และข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนต์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมการจัดประชุม นิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ) คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มทร.พระนคร

- ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนต์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรม การจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มทร.พระนคร และความต้องการหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนต์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรม การจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มทร.พระนคร

3.5.2 สถิติที่ใช้และการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพ

ใช้การพรรณนาวิเคราะห์เนื้อหาอย่างเป็นระบบตามประเด็นเนื้อหาที่ศึกษา แบ่งแยกเป็นกลุ่ม ประเด็นคำถามตามเนื้อหา ตัวแปร ตามที่กำหนด คัดสรรข้อมูลที่ต้องการ โดยแยกข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องออก และนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อนำไปสู่ข้อสรุปการวิจัยพร้อมข้อเสนอแนะ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมการจัดทำหลักสูตรครีเอทีฟไอเวนต์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดัคชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มทร.พระนคร ผู้วิจัยสามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ ดังนี้

- 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล
- 4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อ
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการ
- 4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้อเสนอแนะ
- 4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการโดยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ตารางที่ 4.1.1 จำนวน และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ

ตัวแปรเพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- ชาย	181	45.25
- หญิง	219	54.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.1.1 แสดงจำนวน และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 54.75 รองลงมาเพศชายจำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.25 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.1.2 จำนวน และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามอายุ

ตัวแปรอายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- ต่ำกว่า 18 ปี	368	92.00
- 18 - 20 ปี	22	5.50
- 20 ปี ขึ้นไป	10	2.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.1.2 แสดงจำนวน และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามอายุ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 368 คน คิดเป็นร้อยละ 92.00 รองลงมาอายุ 18 - 20 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50 และอายุ 20 ปีขึ้นไป จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.1.3 จำนวน และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามหลักสูตรที่สำเร็จการศึกษา

ตัวแปรหลักสูตรที่สำเร็จการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา	370	92.50
- โครงการพิเศษ วิทยุ-คณิตและเทคโนโลยี	8	2.00
- วิทยุ-คณิต	127	31.75
- ศิลป์-คำนวณ	48	12.00
- ศิลป์-จีน	12	3.00
- ศิลป์-ญี่ปุ่น	29	7.25
- ศิลป์-ฝรั่งเศส	28	7.00
- อังกฤษ-เกาหลี	33	8.25
- อังกฤษ-จีน	37	9.25
- อังกฤษ-ญี่ปุ่น	16	4.00
- อังกฤษ-สังคม	32	8.00
2. จบการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	23	5.75
- ถ่ายภาพและมัลติมีเดีย	23	5.75
3. จบการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	7	1.75
- ถ่ายภาพและมัลติมีเดีย	3	0.75
- เทคโนโลยีสารสนเทศ	3	0.75
- อิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรม	1	0.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.1.3 แสดงจำนวน และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามหลักสูตรที่สำเร็จการศึกษา จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน พบว่า ส่วนใหญ่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 370 คน คิดเป็นร้อยละ 92.50 รองลงมาจบการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.75 และจบการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.75 ตามลำดับ

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อ

ตารางที่ 4.2.1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อ

รายการ	ระดับการตัดสินใจ		
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
1. เนื้อหาหลักสูตร	4.22	0.84	มาก
2. ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	3.94	0.92	มาก
3. สภาพแวดล้อมที่ตั้ง	4.07	0.84	มาก

รายการ	ระดับการตัดสินใจ		
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
4. อาจารย์ผู้สอน	4.13	0.88	มาก
5. การแนะแนว/บอกรับ	4.09	0.89	มาก
6. สื่อประชาสัมพันธ์	4.05	0.82	มาก
7. ค่าธรรมเนียมการศึกษา (ค่าเทอม)	4.03	0.85	มาก
8. ความชอบ ความสนใจเป็นการส่วนตัว	4.14	0.95	มาก
9. ความนิยมตามกระแสสังคม	3.67	1.06	มาก
10. ความต้องการของครอบครัว	3.56	1.10	มาก
11. ไม่สามารถสอบเข้าสาขาวิชาที่ต้องการได้	3.58	1.10	มาก
12. น่าจะเป็นสาขาที่หางานได้ง่าย	3.83	1.04	มาก
ภาพรวม	3.94	0.11	มาก

จากตารางที่ 4.2.1 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษา ต่อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการตัดสินใจต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.11

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยกลุ่มตัวอย่างมีการตัดสินใจต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อ มากที่สุด คือ เนื้อหาหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.84 รองลงมา คือ ความชอบ ความสนใจเป็นการส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.95 อาจารย์ผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.88 การแนะแนว/บอกรับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.89 สภาพแวดล้อมที่ตั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.84 สื่อประชาสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.82 ค่าธรรมเนียมการศึกษา (ค่าเทอม) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.85 ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.92 น่าจะเป็นสาขาที่หางานได้ง่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.04 ความนิยมตามกระแสสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.06 และไม่สามารถสอบเข้าสาขาวิชาที่ต้องการได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.10 โดยกลุ่มตัวอย่างมีการตัดสินใจต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อ น้อยที่สุด คือ ความต้องการของครอบครัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.10 ตามลำดับ

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการ

ตารางที่ 4.3.1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการหลักสูตร

รายการ	ระดับความต้องการ		
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
1. ด้านความต้องการโครงสร้างหลักสูตร	3.75	0.03	มาก
2. ด้านความต้องการการบริหารหลักสูตร	3.97	0.03	มาก
3. ด้านความต้องการเกี่ยวกับงบประมาณเพื่อการศึกษา	3.97	0.01	มาก

รายการ	ระดับความต้องการ		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
4. ด้านความต้องการเกี่ยวกับเวลาเรียน	3.63	0.18	มาก
ภาพรวม	3.83	1.02	มาก

จากตารางที่ 4.3.1 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการโครงสร้างหลักสูตร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการต่อความต้องการหลักสูตร ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.02

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการหลักสูตรมากที่สุด คือ ด้านความต้องการการบริหารหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.03 และด้านความต้องการเกี่ยวกับงบประมาณเพื่อการศึกษา หลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.01 รองลงมา คือ ด้านความต้องการโครงสร้างหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.03 โดยกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการหลักสูตร น้อยที่สุด คือ ด้านความต้องการเกี่ยวกับเวลาเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.18 ตามลำดับ ซึ่งสามารถพิจารณาเป็นรายด้านได้ดังนี้

4.3.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความต้องการโครงสร้างหลักสูตร

ตารางที่ 4.3.2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความต้องการโครงสร้างหลักสูตร

รายการ	ระดับความต้องการ		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
5. ต้องการศึกษหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนตส์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดัคชันและนวัตกรรมฯ ที่เน้นการตลาด/บริหารธุรกิจ	3.79	1.02	มาก
6. ต้องการศึกษหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนตส์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดัคชันและนวัตกรรมฯ ที่เน้นด้านสื่อสาร หรือเน้นด้านสิ่งแวดล้อม หรือเน้นด้านวิศวกรรม หรือเน้นการท่องเที่ยว	3.76	0.99	มาก
7. ต้องการศึกษหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนตส์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดัคชันและนวัตกรรมฯ ที่เน้นด้านสิ่งแวดล้อม	3.71	1.00	มาก
8. ต้องการศึกษหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนตส์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดัคชันและนวัตกรรมฯ ที่เน้นด้านวิศวกรรม	3.82	0.99	มาก
9. ต้องการศึกษหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนตส์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดัคชันและนวัตกรรมฯ ที่เน้นด้านการท่องเที่ยว	3.66	1.06	มาก
ภาพรวม	3.75	0.03	มาก

จากตารางที่ 4.3.2 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความต้องการโครงสร้างหลักสูตร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการต่อความต้องการโครงสร้างหลักสูตร ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.03

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการต่อความต้องการโครงสร้างหลักสูตร มากที่สุด คือ ต้องการศึกษหลักสูตรครีเอทีฟไอเวนต์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมฯ ที่เน้นด้านวิศวกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.99 รองลงมา คือ ต้องการศึกษหลักสูตรครีเอทีฟไอเวนต์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมฯ ที่เน้นการตลาด/บริหารธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.02 ต้องการศึกษหลักสูตรครีเอทีฟไอเวนต์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมฯ ที่เน้นด้านสื่อสาร หรือเน้นด้านสิ่งแวดล้อม หรือเน้นด้านวิศวกรรม หรือเน้นการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.99 และต้องการศึกษหลักสูตรครีเอทีฟไอเวนต์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมฯ ที่เน้นด้านสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.00 โดยกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการต่อความต้องการโครงสร้างหลักสูตร น้อยที่สุด คือ ต้องการศึกษหลักสูตรครีเอทีฟไอเวนต์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมฯ ที่เน้นด้านการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.06 ตามลำดับ

4.3.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความต้องการการบริหารหลักสูตร

ตารางที่ 4.3.3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความต้องการการบริหารหลักสูตร

รายการ	ระดับความต้องการ		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ใช้วิธีสอบเพื่อวัดระดับความรู้	3.93	0.91	มาก
2. ใช้วิธีสัมภาษณ์เพื่อประเมินพื้นฐานความรู้	3.98	0.91	มาก
3. ใช้วิธีพิจารณารับเข้าเรียนจากค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA)	4.01	0.85	มาก
ภาพรวม	3.97	0.03	มาก

จากตารางที่ 4.3.3 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความต้องการการบริหารหลักสูตร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการต่อบัณฑิตที่ส่งผลต่อความต้องการด้านการบริหารหลักสูตร ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.03

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการต่อความต้องการด้านการบริหารหลักสูตร มากที่สุด คือ ใช้วิธีพิจารณารับเข้าเรียนจากค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.85 รองลงมา คือ ใช้วิธีสัมภาษณ์เพื่อประเมินพื้นฐานความรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.91 โดยกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการต่อความต้องการด้านการบริหารหลักสูตร น้อยที่สุด คือ ใช้วิธีสอบเพื่อวัดระดับความรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.91 ตามลำดับ

4.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความต้องการเกี่ยวกับงบประมาณเพื่อการศึกษา

ตารางที่ 4.3.4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความต้องการเกี่ยวกับงบประมาณเพื่อการศึกษา

รายการ	ระดับความต้องการ		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. จ่ายค่าธรรมเนียมแบบเหมาจ่ายครั้งเดียวตลอดภาคการศึกษา	3.79	0.90	มาก
2. จ่ายค่าธรรมเนียมแบบแบ่งจ่ายเป็นงวด	3.90	0.89	มาก
3. ทุนการศึกษา	4.21	0.91	มาก
ภาพรวม	3.97	0.01	มาก

จากตารางที่ 4.3.4 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน ด้านความต้องการเกี่ยวกับงบประมาณเพื่อการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการเกี่ยวกับงบประมาณเพื่อการศึกษา ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.01

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการเกี่ยวกับงบประมาณเพื่อการศึกษา มากที่สุด คือ 3. ทุนการศึกษา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.91 รองลงมา คือ จ่ายค่าธรรมเนียมแบบแบ่งจ่ายเป็นงวด อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.89 โดยกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการเกี่ยวกับเวลาเรียน น้อยที่สุด คือ จ่ายค่าธรรมเนียมแบบเหมาจ่ายครั้งเดียวตลอดภาคการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.90 ตามลำดับ

4.3.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความต้องการเกี่ยวกับเวลาเรียน

ตารางที่ 4.3.5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความต้องการเกี่ยวกับเวลาเรียน

รายการ	ระดับความต้องการ		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
4. จัดการศึกษาในเวลาราชการ (จันทร์-ศุกร์)	4.14	0.91	มาก
5. จัดการศึกษานอกเวลาราชการ (จันทร์-ศุกร์)	3.43	1.15	ปานกลาง
6. จัดการศึกษาในวันเสาร์-อาทิตย์	3.31	1.26	ปานกลาง
ภาพรวม	3.63	0.18	มาก

จากตารางที่ 4.3.5 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความต้องการเกี่ยวกับเวลาเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการเกี่ยวกับเวลาเรียน ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.18

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการต่อความต้องการเกี่ยวกับเวลาเรียน มากที่สุด คือ จัดการศึกษาในเวลาราชการ (จันทร์-ศุกร์) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.91 รองลงมา คือ จัดการศึกษานอกเวลาราชการ (จันทร์-ศุกร์) อยู่ในระดับปานกลาง

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.15 โดยกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการต่อความต้องการเกี่ยวกับเวลาเรียน น้อยที่สุด คือ จัดการศึกษาในวันเสาร์-อาทิตย์ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.26 ตามลำดับ

4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้อเสนอแนะ

ผลจากการประเมินโดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด เรียงลำดับตามความถี่ จำแนกตามความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.4.1 แสดงจำนวน และร้อยละของข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ความต้องการเกี่ยวกับวิธีการคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาโดยวิธีอื่น		
- พิจารณาจากแฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio)	27	47.38
- พิจารณาจากความสามารถเฉพาะตัวด้านอื่น ๆ	12	21.05
- สอบแข่งขันเพื่อวัดระดับความรู้	11	19.30
- พิจารณาจากเกรดเฉลี่ย GPA	5	8.77
- สอบสัมภาษณ์	2	3.50
รวม	57	100.00
2. ความต้องการเกี่ยวกับระยะเวลาในการศึกษา		
- ระยะยาว (1-6 ปี)	36	43.90
- ระยะสั้น (2-6 เดือน)	12	14.63
- รายชั่วโมง/วัน (5-7 ชั่วโมง/วัน)	11	13.41
- จัดการศึกษาตามความเหมาะสม	9	10.97
- จัดการศึกษาในวันจันทร์-วันศุกร์	7	8.75
- จัดการศึกษาในวันเสาร์-วันอาทิตย์	3	3.66
- วันจันทร์-วันพฤหัสบดี เรียนออนไลน์ วันศุกร์ เรียนออนไลน์	2	2.43
- วันจันทร์ วันพุธ วันศุกร์	2	2.43
รวม	82	100.00
3. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อ หลักสูตรครีเอทีฟอีเอนต์ตีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ) คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร		
- ต้องการให้จัดการเรียนการสอนแบบสนุก ๆ	1	100.00
รวม	1	100.00

จากตารางที่ 4.4.1 แสดงจำนวน และร้อยละของการประเมินโดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด แบ่งออกเป็น 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ ความต้องการเกี่ยวกับวิธีการคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาโดยวิธีอื่น ความต้องการเกี่ยวกับระยะเวลาในการศึกษา และข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อ หลักสูตรครีเอทีฟอีเอนต์ตีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนา

ยั่งยืน (สหวิทยาการ) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยสามารถพิจารณารายละเอียดได้ดังนี้

ความต้องการเกี่ยวกับวิธีการคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาโดยวิธีอื่น พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็น จำนวน 57 คน ส่วนใหญ่มีความต้องการให้พิจารณาจากแฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 47.38 รองลงมา คือ พิจารณาจากความสามารถเฉพาะตัวด้านอื่น ๆ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 21.25 สอบแข่งขันเพื่อวัดระดับความรู้ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 21.30 พิจารณาจากเกรดเฉลี่ย GPA จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 8.77 และสอบสัมภาษณ์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50

ความต้องการเกี่ยวกับระยะเวลาในการศึกษา พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็น จำนวน 82 คน ส่วนใหญ่มีความต้องการระยะเวลาในการศึกษาระยะยาว (1-6 ปี) จำนวน 36 คน 43.90 รองลงมา คือ ระยะสั้น (2-6 เดือน) จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 14.63 รายชั่วโมง/วัน (5-7 ชั่วโมง/วัน) จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 13.41 จัดการศึกษาตามความเหมาะสม จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 10.97 จัดการศึกษาในวันจันทร์-วันศุกร์ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 13.41 จัดการศึกษาในวันเสาร์-วันอาทิตย์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.66 และวันจันทร์-วันพฤหัสบดี เรียนออนไลน์ วันศุกร์ เรียนออนไลน์ และวันจันทร์ วันพุธ วันศุกร์ จำนวนอย่างละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.43 ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อ หลักสูตรครีเอทีฟอีเวนต์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชัน และนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็น จำนวน 1 คน โดยต้องการให้จัดการเรียนการสอนแบบสนุก ๆ คิดเป็นร้อยละ 100.00

4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการโดยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก

ผลจากการประเมินโดยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก สามารถสรุปผลได้ดังนี้

4.5.1 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (สำหรับกลุ่มเป้าหมาย) การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมการจัดทำหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนต์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1) ความต้องการ และความคาดหวังของกลุ่มเป้าหมาย หลักสูตรการจัดประชุมและนิทรรศการในอุตสาหกรรม (MICE)

1.1) แนวโน้มของผู้จัดการจัดประชุมและนิทรรศการในอุตสาหกรรม (MICE)

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า แนวโน้มของผู้จัดการจัดประชุมและนิทรรศการ (MICE) มีการเติบโตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในอนาคต เนื่องจากความต้องการในการจัดประชุมสัมมนา และงานนิทรรศการมีมากขึ้น ส่งผลให้ธุรกิจนี้มีการขยายตัวตามไปด้วย

นอกจากนี้ยังสะท้อนให้เห็นว่า ผู้จัดการในสายงาน MICE จำเป็นต้องมีการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะในด้านการใช้เทคโนโลยี การออกแบบการจัดงานที่มีความทันสมัย ดึงดูด และตอบสนองต่อความต้องการของผู้เข้าร่วมงาน ซึ่งแตกต่างจากรูปแบบเดิมที่อาศัยวิธีการจัดงานแบบดั้งเดิม

โดยสรุป ผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่า แนวโน้มของผู้จัดการจัดประชุมและนิทรรศการในอุตสาหกรรม (MICE) จะเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีการพัฒนาความสามารถในการบริหารจัดการงานให้มีความทันสมัย สร้างสรรค์ และแข่งขันได้ เพื่อตอบโจทย์ของอุตสาหกรรมที่กำลังเติบโตและเปลี่ยนแปลงตามบริบทของยุคสมัย

“จะเพิ่มมากขึ้นในอนาคต”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 1, 2568)

“คิดว่าต้องปรับตัวเก่งขึ้น เพราะเดี๋ยวนี้อะไร ๆ ก็เปลี่ยนเร็ว ต้องรู้เทคโนโลยีบ้าง แล้วก็จัดงานให้ทันสมัยและน่าสนใจมากขึ้น ไม่เหมือนเมื่อก่อนที่ทำแบบเดิม ๆ ได้”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 2, 2568)

“คิดว่าจะมีผู้จัดการจัดประชุมและนิทรรศการในอุตสาหกรรม (MICE) เพิ่มขึ้น เนื่องจากในปัจจุบันมีการจัดประชุม และนิทรรศการมากขึ้น และคาดว่าจะมีการเติบโตเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 3, 2568)

“มีแนวโน้มจะเติบโตเพิ่มขึ้นแน่นอน และมีความทันสมัยตามยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 4, 2568)

“คาดว่าจะจะเป็นไปในทิศทางที่ดี มีธุรกิจในแนวนี้นี้เพิ่มขึ้น”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 5, 2568)

1.1.1) ระดับประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ และสิ่ง que ควรเสริมในหลักสูตร

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นพ้องกันว่า หลักสูตรมีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในระดับมากถึงมากที่สุด เนื่องจากสอดคล้องกับสายงานที่ต้องการทำในอนาคต และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้จริงเมื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ผู้ให้ข้อมูลเน้นย้ำ คือ ความจำเป็นในการเสริมการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการ โดยเฉพาะการได้ลงมือจัดงานจริงหรือการจำลองสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับการทำงานจริงในอุตสาหกรรม MICE ซึ่งจะช่วยพัฒนาทักษะที่จำเป็นและทำให้เข้าใจการทำงานมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะให้เชิญผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่ม่ประสบการณ์ตรงจากสายอาชีพ มาถ่ายทอดความรู้ เพื่อเพิ่มความเข้มแข็งให้กับการเรียนรู้และช่วยให้นักศึกษาได้มุมมองที่เชื่อมโยงกับการทำงานจริง

โดยสรุป แนวโน้มความคิดเห็นสะท้อนว่า หลักสูตรมีคุณค่าอย่างยิ่งต่อการประกอบอาชีพในอนาคต แต่ควรได้รับการพัฒนาเพิ่มเติมด้านภาคปฏิบัติและการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญในวงการ เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะรอบด้าน ทั้งเชิงวิชาการและเชิงปฏิบัติที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในอุตสาหกรรม MICE

“มีประโยชน์มาก”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 1, 2568)

“คิดว่ามีประโยชน์มากเลยคะ เพราะตรงกับสิ่งที่อยากทำอยู่แล้ว ถ้ามีสอนเรื่องลงมือทำจริง แบบได้ลงจัดงานได้เจอคนในสายงานจริง ๆ ด้วย ก็น่าจะช่วยให้เข้าใจมากขึ้นคะ”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 2, 2568)

“มีประโยชน์มากที่สุด เพราะเป็นสิ่งที่ตรงกับที่จะไปประกอบอาชีพส่วนสิ่งที่ควรเสริมจะเป็นเรื่องการปฏิบัติการที่เสมือนจัดงานจริงเลย”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 3, 2568)

“คิดว่ามีประโยชน์ในระดับมากที่สุดเลย สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการทำงานได้ในอนาคต ควรเสริมเรื่องการฝึกภาคปฏิบัติ และเชิญผู้เชี่ยวชาญที่มีชื่อเสียงมาให้ความรู้”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 4, 2568)

“มีประโยชน์มาก ๆ ถ้าเรียนสายนี้แล้วไปประกอบอาชีพนี้ก็ถือว่าตอบโจทย์ อยากให้เชิญคนที่มีประสบการณ์จริงมาร่วมสอนด้วย เพราะการเรียนรู้จากผู้ทำงานจริงจะช่วยให้สามารถพัฒนาความรู้ขึ้น ๆ ได้อย่างดีเลย”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 5, 2568)

1.1.2) ความคาดหวังต่อหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนต์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ)

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคาดหวังร่วมกันว่า หลักสูตรดังกล่าวควรเป็นหลักสูตรที่สามารถผลิตบัณฑิตที่พร้อมต่อการทำงานได้ทันทีหลังสำเร็จการศึกษา โดยผู้เรียนต้องมีทั้งความรู้เชิงทฤษฎีและทักษะเชิงปฏิบัติที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในงานด้าน MICE และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นสำคัญที่กลุ่มตัวอย่างสะท้อน ได้แก่ หลักสูตรควรบูรณาการองค์ความรู้หลากหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็น ความคิดสร้างสรรค์ การออกแบบดิจิทัล การผลิตสื่อ การจัดประชุม และนิทรรศการ ให้สามารถเชื่อมโยงกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควรมีการฝึกปฏิบัติจริง ควบคู่ไปกับการเรียนทฤษฎี เพื่อเสริมความมั่นใจและความชำนาญในการทำงาน ควรมีการวิเคราะห์ความต้องการทักษะในตลาดแรงงาน เพื่อนำมาปรับปรุงและออกแบบรายวิชาให้เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพและตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ

โดยสรุป ความคาดหวังต่อหลักสูตรนี้คือการเป็นหลักสูตรที่สร้างบัณฑิตคุณภาพ เก่งรอบด้าน มีทั้งความรู้เชิงวิชาการและทักษะเชิงปฏิบัติ สามารถตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรม MICE ในยุคดิจิทัลได้อย่างแท้จริง และสอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน

“นักศึกษาที่จบออกมาสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานได้ทันที”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 1, 2568)

“อยากให้เรียนแล้วเอาไปใช้ได้จริงค่ะ แบบเข้าใจทั้งเรื่องการจัดงาน การใช้สื่อดิจิทัล แล้วก็มีไอเดียใหม่ ๆ ที่ทันสมัย อยากให้มีทั้งทฤษฎีและการฝึกปฏิบัติแบบลงมือทำด้วย จะได้มั่นใจเวลาไปทำงานจริง”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 2, 2568)

“สามารถพัฒนานักศึกษาให้สามารถไปทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความรู้ และเก่งรอบด้านตามชื่อหลักสูตร”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 3, 2568)

“ต้องเป็นหลักสูตรที่สามารถดึงเอาจุดเด่นของแต่ละส่วนออกมาให้ได้ ไม่ว่าจะเป็นความคิดสร้างสรรค์ การออกแบบดิจิทัล การผลิตสื่อ การจัดประชุม และนิทรรศการ ต้องบูรณาการรวมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 4, 2568)

“คาดหวังว่าจะมีการวิเคราะห์ความต้องการทักษะต่าง ๆ สำหรับผู้ปฏิบัติงานในด้านนี้ และนำมาออกแบบรายวิชาที่เหมาะสมให้นักศึกษา เพื่อให้สามารถจบออกไปทำงานได้แบบคุณภาพ และตรงตามความต้องการของงานสายอาชีพนี้”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 5, 2568)

1.1.3) ทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพการจัดประชุมและนิทรรศการในอุตสาหกรรม (MICE)

กลุ่มตัวอย่างสะท้อนตรงกันว่า ผู้ที่จะประกอบอาชีพในอุตสาหกรรม MICE จำเป็นต้องมีทั้ง ทักษะด้านวิชาชีพเฉพาะ และทักษะทั่วไปที่ช่วยเสริมสมรรถนะในการทำงาน โดยสามารถแจกแจงเป็นประเด็นสำคัญได้ดังนี้

ทักษะด้านภาษาและการสื่อสาร โดยเฉพาะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศ รวมถึงทักษะการเจรจาและการสร้างความสัมพันธ์กับผู้เข้าร่วมงานที่หลากหลาย

ทักษะด้านการวางแผนและการจัดการ ทั้งในเชิงกลยุทธ์และการปฏิบัติ เช่น การวางแผนงาน การบริหารเวลา การบริหารงบประมาณ และการประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพ

ทักษะการแก้ปัญหาและการทำงานเป็นทีม สามารถรับมือกับสถานการณ์ไม่คาดคิด แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี และทำงานร่วมกับผู้อื่นภายใต้แรงกดดัน

ทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์และดิจิทัล ครอบคลุมการออกแบบ การผลิตสื่อดิจิทัล การนำเสนอรูปแบบงานที่แปลกใหม่และทันสมัย เพื่อดึงดูดผู้เข้าร่วมงาน

ทักษะด้านการตลาดและจิตวิทยาผู้บริโภค เข้าใจความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย สามารถนำเสนอและออกแบบกิจกรรมที่ตรงกับความสนใจและสร้างประสบการณ์ที่น่าจดจำ

โดยสรุป ทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานในอุตสาหกรรม MICE ไม่ได้จำกัดอยู่แค่การจัดการงานเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสามารถรอบด้านทั้งด้านภาษา การสื่อสาร การบริหารจัดการ ความคิดสร้างสรรค์ การใช้เทคโนโลยี และการตลาด ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถประสบความสำเร็จและสร้างคุณค่าในสายอาชีพนี้ได้อย่างแท้จริง

“ภาษาอังกฤษ การจัดการ จิตวิทยา และการตลาด”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 1, 2568)

“คิดว่าต้องมีทักษะการวางแผน การแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี แล้วก็สื่อสารเก่ง เข้ากับคนได้หลายแบบ ที่สำคัญต้องทำงานเป็นทีมและรับมือกับความกดดันได้ด้วยค่ะ เพราะงานพวกนี้มักจะมีอะไรไม่คาดคิดตลอด”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 2, 2568)

“การสื่อสาร การวางแผน การออกแบบ การบริหารจัดการที่ดี การออกแบบ การผลิตสื่อ”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 3, 2568)

“หลัก ๆ เลย ต้องมีความรู้ และทักษะที่สำคัญในด้านความคิดสร้างสรรค์ การออกแบบดิจิทัล การผลิตสื่อ การจัดประชุม และนิทรรศการ และทักษะอื่น ๆ เช่น การวางแผน การคิดอย่างเป็นระบบ การบริหารจัดการ การคิดงบประมาณ”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 4, 2568)

“ต้องมีความรู้รอบด้านที่สำคัญเลย คือ การวางแผนงานที่ดี เพราะหากวางแผนทุกอย่างดีงานก็จะออกมาดี ความรู้ด้านธุรกิจการจัดประชุมและนิทรรศการต้องมีการผลิตสื่อต่าง ๆ ต้องทำได้ การตลาดก็มีความสำคัญมาก ๆ เช่นกัน และอีกอย่าง คือ ความคิดสร้างสรรค์ที่สามารถนำเสนอ และนำมาใช้ได้เป็นอย่างดี”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 5, 2568)

1.2) หลักสูตร

1.2.1) ความสนใจในหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนต์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ)

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นในทิศทางเดียวกันว่า มีความสนใจต่อหลักสูตรดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่าเป็นหลักสูตรที่มีความทันสมัย สอดคล้องกับยุคดิจิทัล และครอบคลุมองค์ความรู้หลายด้าน ทั้งด้านความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยี และการจัดงาน ซึ่งสามารถต่อยอดไปสู่การทำงานได้จริงในหลากหลายอาชีพ

อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตจากบางกลุ่มตัวอย่างที่เห็นว่า ควรได้รับ ข้อมูลรายละเอียดของหลักสูตรเพิ่มเติม เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจ เช่น รายวิชา รูปแบบการเรียนการสอน และแนวทางการฝึกปฏิบัติจริง

โดยสรุป ความสนใจของกลุ่มตัวอย่างต่อหลักสูตรนี้อยู่ในระดับสูงและเป็นไปในทิศทางบวก เนื่องจากมองว่าเป็นหลักสูตรที่มีความน่าสนใจ ทันสมัย และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน แต่ควรมีการประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลเชิงลึกแก่ผู้สนใจเพิ่มเติมเพื่อสร้างความมั่นใจในการเลือกเรียนหลักสูตรดังกล่าว

“สนใจ”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 1, 2568)

“สนใจค่ะ เพราะรู้สึกว่าเป็นหลักสูตรที่ครอบคลุมหลายด้าน ทั้งเรื่องสร้างสรรค์ เทคโนโลยี แล้วก็การจัดงานที่เข้ากับยุคสมัย เรียนแล้วน่าจะต่อยอดไปทำงานจริงได้หลายทาง”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 2, 2568)

“สนใจ คิดว่าน่าจะดี”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 3, 2568)

“สนใจ แต่ต้องขอดูข้อมูลหลักสูตรเพิ่มเติมก่อน”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 4, 2568)

“คิดว่าจะมีความน่าสนใจพอสมควร มีความทันสมัยดี และหลากหลาย”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 5, 2568)

1.2.2) ความต้องการในการเลือกวิชาเรียนเองหรือต้องการให้คณะจัดให้ตามความต้องการของตลาดแรงงาน

กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นแตกต่างกันในรายละเอียด แต่โดยภาพรวมแล้วทุกคนเห็นตรงกันว่า ควรมีการจัดสมดุลระหว่างการเลือกเรียนเองกับการจัดหลักสูตรโดยคณะ กล่าวคือ บางส่วนเห็นว่าควรให้คณะเป็นผู้กำหนดรายวิชาหลักที่จำเป็นต่อการทำงานในอนาคต เพื่อให้มั่นใจว่านักศึกษาจะได้รับความรู้และทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ขณะเดียวกัน ก็ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เลือกเรียนวิชาเสริมตามความสนใจ เพื่อพัฒนาศักยภาพเฉพาะด้านและสร้างความแตกต่างในการประกอบอาชีพ

โดยสรุป ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างสะท้อนว่า แนวทางที่เหมาะสมคือการจัดหลักสูตรแบบผสมผสาน คือมีรายวิชาหลักที่คณะจัดให้ตามทิศทางตลาดแรงงาน ควบคู่กับรายวิชาเลือกที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เลือกตามความสนใจของตนเอง ซึ่งจะช่วยในการสร้างมาตรฐานทางวิชาชีพ และส่งเสริมความหลากหลายของศักยภาพผู้เรียน

“ให้คณะจัดให้”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 1, 2568)

“อยากเลือกได้บางส่วนค่ะ เพราะจะได้เรียนในสิ่งที่สนใจจริง ๆ แต่ก็อยากให้คณะจัดบางวิชาตามตลาดแรงงานด้วย จะได้ไม่พลาดสิ่งที่ควรรู้เวลาทำงานจริง”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 2, 2568)

“คณะจัดให้เลยจะดีมาก”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 3, 2568)

“คณะจัดไว้ให้ในวิชาที่เป็นวิชาหลัก วิชาเลือกก็ให้เลือกเอง โดยมีให้เลือกอย่างหลากหลาย”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 4, 2568)

“ผสมผสาน เลือกเองได้ด้วยเพราะบางที่อยากเรียนวิชาที่เลือกได้เอง และคณะจัดไว้ให้ตามที่วิเคราะห์เห็นควรแล้วว่านักศึกษาต้องเรียนวิชานี้”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 5, 2568)

1.3) คุณลักษณะผู้สอน

1.3.1) ความคาดหวังเกี่ยวกับคุณลักษณะ ความเชี่ยวชาญ ของอาจารย์ผู้สอน

กลุ่มตัวอย่างสะท้อนความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรควรมีทั้งความรู้ทางวิชาการที่ลึกซึ้งและประสบการณ์จริงในสายงาน เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรม MICE โดยสามารถจำแนกคุณลักษณะสำคัญที่คาดหวังได้ดังนี้

ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน อาจารย์ควรมีความรู้และทักษะที่หลากหลาย ครอบคลุมทั้งภาษาอังกฤษ การจัดการ การตลาด จิตวิทยา การสื่อสาร การผลิตสื่อดิจิทัล การออกแบบเชิงสร้างสรรค์ และการจัดประชุม-นิทรรศการอย่างมืออาชีพ

การถ่ายทอดประสบการณ์จริง นักศึกษาคาดหวังให้อาจารย์มีประสบการณ์ตรงจากการทำงานในสายวิชาชีพ MICE และสามารถยกตัวอย่างจากสถานการณ์จริงมาประกอบการสอน เพื่อสร้างความเข้าใจเชิงปฏิบัติ

ทักษะการสอนและการเข้าถึงนักศึกษา อาจารย์ควรมีความสามารถในการสื่อสารที่เข้าใจง่าย เข้าถึงนักศึกษา เข้าใจบริบทของผู้เรียนในยุคปัจจุบัน และสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ

การพัฒนากระบวนการคิดและการวางแผน ไม่เพียงสอนเนื้อหาเชิงทฤษฎี แต่ต้องสามารถฝึกให้นักศึกษามีทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา และการวางแผนที่สามารถนำไปใช้จริงได้

โดยสรุป คุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนที่กลุ่มตัวอย่างคาดหวังคือ การเป็นผู้มีความรู้รอบด้าน เชี่ยวชาญเชิงวิชาชีพ และสามารถถ่ายทอดด้วยประสบการณ์จริงควบคู่ไปกับการเป็นผู้ที่เข้าใจนักศึกษาและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะคิดวิเคราะห์และปฏิบัติได้อย่างมั่นใจ ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนมีคุณภาพและตอบ โจทย์ตลาดแรงงานในอุตสาหกรรม MICE อย่างแท้จริง

“ภาษาอังกฤษ การจัดการ การตลาด และจิตวิทยา”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 1, 2568)

“อยากให้อาจารย์เข้าใจนักศึกษา เข้าถึงง่าย แล้วก็มีการประสบการณ์จริงในสายงาน จะได้สอนจากของจริง ไม่ใช่แค่ตามตำราอย่างเดียวค่ะ”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 2, 2568)

“เชี่ยวชาญด้านการสื่อสาร การวางแผน การออกแบบ การบริหารจัดการที่ดี การออกแบบ การผลิตสื่อ เข้าใจ นักศึกษาในยุคปัจจุบัน”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 3, 2568)

“มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในด้านความคิดสร้างสรรค์ การออกแบบดิจิทัล การผลิตสื่อ การจัดประชุม และ นิทรรศการ ที่สำคัญต้องสามารถสอนให้นักศึกษามีกระบวนการคิด การวางแผนที่ดีในการทำงาน”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 4, 2568)

“การวางแผนงานที่ดี ธุรกิจการจัดประชุมและนิทรรศการ การผลิตสื่อ ความคิดสร้างสรรค์”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 5, 2568)

1.4) รูปแบบการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก

1.4.1) ความต้องการรูปแบบการเรียนการสอน

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง พบว่า ผู้เรียนมีความต้องการให้รูปแบบการเรียนการสอนมีความ ยืดหยุ่นและหลากหลาย โดยไม่ได้ต้องการเรียนเฉพาะออนไลน์หรือออนไซต์เท่านั้น แต่เน้นการ ผสมผสาน (Hybrid Learning) ระหว่างการเรียนออนไลน์ ซึ่งสะดวกและช่วยประหยัดเวลา การเรียนในห้องเรียน เพื่อให้ ได้บรรยากาศการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนกับเพื่อนและอาจารย์ การฝึกปฏิบัติจริง (Workshop/Project-Based Learning) รวมถึงการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญในสายงานจริง เพื่อสร้างประสบการณ์ตรง การศึกษาดูงานและ ทัศนศึกษาในสถานประกอบการจริง เพื่อให้เห็นภาพรวมการทำงานจริงในอุตสาหกรรม MICE

สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการ ทั้งทฤษฎีและภาคปฏิบัติ มีความ ทันสมัย ไม่จำกัดแค่ในห้องเรียน แต่เปิดโอกาสให้เรียนรู้จากสถานการณ์จริงและผู้มีประสบการณ์ในสาย วิชาชีพ

“ออนไลน์”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 1, 2568)

“อยากให้เรียนแบบผสมค่ะ คือมีทั้งเรียนทฤษฎีในห้อง แล้วก็ได้ลงมือทำจริงแบบเวิร์กชอปหรือโปรเจกต์ จะได้เข้าใจมากขึ้นและไม่เบื่อด้วย”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 2, 2568)

“เรียนออนไลน์ และออนไลน์ ผสมกันไป”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 3, 2568)

“เรียนออนไลน์ และฝึกปฏิบัติในห้องเรียน และสถานที่จริงกับผู้เชี่ยวชาญที่ทำงานจริง”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 4, 2568)

“เน้นการเรียนในห้องเรียน และนอกสถานที่ การศึกษาดูงาน การทัศนศึกษาที่เกี่ยวข้องกับสายวิชาชีพ ควรเชิญผู้ที่มีประสบการณ์ที่ทำงานโดยตรงในสายวิชาชีพมาให้ความรู้ และมาร่วมสอนเพื่อให้สามารถพัฒนาทักษะที่จำเป็นได้อย่างมีประสิทธิภาพจากการเรียนรู้จากผู้มีประสบการณ์ทำงานจริง”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 5, 2568)

1.4.2) ความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวก

ผู้ให้ข้อมูลสะท้อนความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้องกับ เทคโนโลยีที่ทันสมัยและสนับสนุนการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ โดยมีประเด็นสำคัญ ได้แก่ ระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ครอบคลุม และเสถียร เพื่อรองรับการเรียนออนไลน์และการทำงานที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการที่ทันสมัย ตอบโจทย์การเรียนรู้เชิงนวัตกรรม อุปกรณ์ที่ครบครันและทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ ซอฟต์แวร์ โปรแกรมการออกแบบและผลิตสื่อดิจิทัล พื้นที่สำหรับการทำงานกลุ่ม และระบบที่สนับสนุนการทำโครงการร่วมกัน และการจัดเตรียมอุปกรณ์และสื่อการสอนที่นักศึกษาสามารถเข้าถึงและยืมใช้งานได้อย่างเพียงพอ

สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เน้นทั้ง ความทันสมัยของเทคโนโลยี การรองรับการทำงานแบบกลุ่ม และระบบสนับสนุนการเรียนรู้อย่างครบวงจร เพื่อให้สามารถฝึกฝนทักษะที่จำเป็นต่อสายวิชาชีพได้จริง

“ระบบอินเทอร์เน็ตที่มีความเร็วสูง”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 1, 2568)

“อุปกรณ์และเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตแรง ๆ และห้องเรียนที่มีพื้นที่ทำงานกลุ่มได้สะดวก”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 2, 2568)

“ห้องปฏิบัติการที่มีอุปกรณ์ที่ทันสมัย ครบครัน พร้อมใช้”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 3, 2568)

“ระบบอินเทอร์เน็ตที่ทั่วถึง และมีคุณภาพ มีห้องเรียนที่ทันสมัยตอบโจทย์เทคโนโลยี และนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 4, 2568)

“อุปกรณ์การเรียนการสอนต้องครบ และสามารถให้นักศึกษายืมใช้ได้อย่างเพียงพอ อีกอย่างจะต้องมีความทันสมัย ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการต้องสามารถใช้ฝึกปฏิบัติได้อย่างดี”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 5, 2568)

1.5) อุปสรรค และข้อกังวล

1.5.1) ความกังวลเกี่ยวกับการเลือกเรียน หลักสูตรครีเอทีฟอีเวนต์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนายั่งยืน (สหวิทยาการ)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษามีความกังวลหลายประเด็นในการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรนี้ ซึ่งสามารถสรุปได้เป็น 2 กลุ่มหลัก ได้แก่ ความกังวลด้านโอกาสทางอาชีพ และความกังวลด้านเนื้อหาและการเรียนรู้ สำหรับความกังวลด้านโอกาสทางอาชีพ มีความกังวลว่าเมื่อจบการศึกษาแล้วจะหางานยาก เนื่องจากอาจไม่แน่ใจว่าหลักสูตรนี้จะมีตลาดแรงงานรองรับมากนักน้อยเพียงใด และความกังวลด้านเนื้อหาและการเรียนรู้ หลายคนกังวลว่า เนื้อหาหลักสูตรอาจมีความซับซ้อน และยากต่อความเข้าใจ กังวลว่าจะเรียนไม่ไหว หรือเนื้อหาเยอะเกินไป เนื่องจากเป็นหลักสูตรสหวิทยาการที่รวมหลายศาสตร์เข้าด้วยกัน กังวลว่าจะตามไม่ทันเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบสื่อดิจิทัลและการจัดอีเวนต์ บางคนกังวลว่าไม่สามารถเจาะลึกในแต่ละด้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากเนื้อหาหลากหลายมาก

สรุปได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความกังวลว่าหลักสูตรนี้จะมีเนื้อหาที่ซับซ้อนและครอบคลุมหลากหลายเกินไปจนยากต่อการทำความเข้าใจและนำไปใช้จริง อีกทั้งยังกังวลเรื่องโอกาสการทำงานหลังจบการศึกษา อย่างไรก็ตาม ผู้ให้ข้อมูลก็ระบุว่าหากมีการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้เข้าใจง่าย และช่วยให้สามารถติดตามเนื้อหาได้ทัน จะช่วยลดความกังวลได้อย่างมาก

“หางานยาก”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 1, 2568)

“กังวลเรื่องว่าเนื้อหาจะซับซ้อนเกินไปไหม แล้วก็กลัวว่าจะตามไม่ทันเรื่องเทคโนโลยีใหม่ ๆ ค่ะ แต่ถ้ามีสอนแบบเข้าใจง่ายก็น่าจะช่วยได้เยอะ”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 2, 2568)

“กังวลว่าจะไม่สามารถเจาะลึกในเนื้อหาของแต่ละด้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 3, 2568)

“กังวลว่าจะเรียนเยอะเกินไป”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 4, 2568)

“เกี่ยวกับรายวิชาที่เรียนกลัวว่าจะมีความซับซ้อนเข้าใจยาก กลัวเรียนไม่ไหว”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 5, 2568)

4.3.2 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (สำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในผู้จัดการจัดประชุมและนิทรรศการในอุตสาหกรรม (MICE)) การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมการจัดทำหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนต์ดีไซน์

ดิจิทัลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1) ความต้องการของสถานประกอบการ และทิศทางในอนาคต ของการจัดประชุมและนิทรรศการ ในอุตสาหกรรม (MICE)

1.1) แนวโน้มของผู้จัดการจัดประชุมและนิทรรศการในอุตสาหกรรม (MICE)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง พบว่า แนวโน้มของอุตสาหกรรมการจัดประชุมและนิทรรศการ (MICE) มีทิศทางไปในทางบวก โดยความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่า การจัดประชุมและนิทรรศการจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ทั้งจากองค์กรภายในประเทศและต่างประเทศ อีกทั้งยังได้รับความนิยมมากขึ้นในกลุ่มนักธุรกิจและองค์กรต่าง ๆ ที่ต้องการใช้บริการด้านนี้มากขึ้น

นอกจากนี้ ยังมีการคาดการณ์ว่า ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการจัดงานประชุมและนิทรรศการจะขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากความต้องการใช้บริการมีแนวโน้มสูงขึ้น และจะมีการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดงานมากยิ่งขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความน่าสนใจของกิจกรรม

“จะมีการจัดการประชุม และนิทรรศการเพิ่มมากขึ้น จากองค์กรในประเทศและต่างประเทศ”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 1, 2568)

“น่าจะเพิ่มขึ้น”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 2, 2568)

“จะเป็นที่นิยมในหมู่นักธุรกิจ”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 3, 2568)

“คาดว่าน่าจะมีธุรกิจในแนวนี้นี้เพิ่มขึ้น เนื่องจากในปัจจุบันมีการจัดงานประชุม หรือนิทรรศการอย่างแพร่หลาย และหลายหน่วยงานใช้บริการจัดในการจัดงานเพิ่มขึ้น”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 4, 2568)

“ไม่มั่นใจเท่าไร แต่คิดว่าน่าจะมีเพิ่มขึ้น และมีการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยเพิ่มมากขึ้น”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 5, 2568)

1.1.1) ทักษะอะไรบ้างที่จำเป็นต่อการจัดประชุมและนิทรรศการในอุตสาหกรรม (MICE)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีความเห็นสอดคล้องกันในหลายประเด็นเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานในอุตสาหกรรม MICE โดยสามารถสรุปออกเป็นหมวดหมู่ของทักษะสำคัญได้ดังนี้

- ทักษะการสื่อสาร เป็นทักษะที่ถูกกล่าวถึงมากที่สุด โดยรวมถึงการใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน ความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นกุญแจสำคัญในการติดต่อประสานงาน การนำเสนอ และเจรจาต่อรองก็ถือเป็นส่วนหนึ่งของการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

- ทักษะการบริหารจัดการ รวมถึงการวางแผนงาน การจัดการเวลา และการควบคุมรายละเอียดต่าง ๆ ของงาน โดยทักษะการจัดการต้องครอบคลุมทั้งงานภายในองค์กรและการประสานงานกับหน่วยงานภายนอก

- ทักษะการประสานงานและความเข้าใจความหลากหลายทางวัฒนธรรม การเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรมเป็นสิ่งจำเป็น โดยเฉพาะเมื่อมีผู้เข้าร่วมจากหลากหลายประเทศ ทักษะการประสานงานช่วยให้การทำงานร่วมกันระหว่างฝ่ายต่าง ๆ เป็นไปอย่างราบรื่น

- ทักษะด้านการวางแผนกิจกรรมและสร้างประสบการณ์ การออกแบบกิจกรรม เช่น การจัดประชุมร่วมกับทัศนศึกษา เพื่อให้ผู้เข้าร่วมได้ประสบการณ์ที่ดีจากงาน ช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับกิจกรรม MICE และสร้างความประทับใจแก่ผู้เข้าร่วม

- บุคลิกภาพและภาพลักษณ์ที่ดี การมีบุคลิกภาพที่เหมาะสม เช่น ความน่าเชื่อถือ ความมั่นใจ และมารยาทที่ดี มีผลต่อการนำเสนองานและความเชื่อมั่นจากลูกค้า/ผู้ร่วมงาน

สรุปได้ว่า ทักษะที่จำเป็นในอุตสาหกรรม MICE ครอบคลุมทั้ง ทักษะทางเทคนิค (Hard Skills) เช่น ภาษา การบริหารจัดการ และทักษะทางสังคม (Soft Skills) เช่น การสื่อสาร บุคลิกภาพ และความเข้าใจในวัฒนธรรม ซึ่งทั้งหมดล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้งานประชุมและนิทรรศการประสบความสำเร็จอย่างมืออาชีพ

“การสื่อสารทั้งภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ อย่างน้อย ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน บุคลิกภาพ การนำเสนอ และการเจรจาต่อรอง”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 1, 2568)

“Cultural difference understanding, management skill, time management”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 2, 2568)

“ควรจัดให้มีการประชุมและทัศนศึกษาดูงานเดียวกัน เพื่อให้ผู้เข้าร่วมประชุมมีประสบการณ์ในประเทศนั้น ๆ”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 3, 2568)

“การสื่อสาร การประสานงาน การบริหารจัดการ และการวางแผนอย่างเป็นระบบ”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 4, 2568)

“ทักษะที่สำคัญเลย คือ การสื่อสาร เนื่องจากการติดต่อประสานงานต่าง ๆ ต้องการการสื่อสารที่เข้าใจง่าย และสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะรองลงมา คิดว่าเรื่องการวางแผน การบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ บุคลิกภาพ เป็นต้น”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 5, 2568)

1.1.2) ความคิดเห็นต่อวิธีการจัดการจัดประชุมและนิทรรศการในอุตสาหกรรม (MICE) ในอนาคต จากการรวบรวมข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีมุมมองต่อการจัดประชุมและนิทรรศการ (MICE) ในอนาคต ว่าควรปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดงานให้มีความยืดหยุ่น และสอดคล้องกับบริบทของโลกยุคดิจิทัล โดยสามารถสรุปแนวโน้มสำคัญได้ดังนี้

- การผสมผสานรูปแบบออนไลน์และออนกราวด์ (Hybrid Event) หลายความคิดเห็นสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการจัดทั้งรูปแบบออนไลน์และออฟไลน์ เพื่อดึงดูดผู้เข้าร่วมที่มีความหลากหลาย อีกทั้งยังช่วยขยายโอกาสให้ผู้เข้าร่วมจากต่างประเทศหรือพื้นที่ห่างไกลสามารถมีส่วนร่วมได้

- การสร้างประสบการณ์ตรงและการเรียนรู้ในพื้นที่จริง กลุ่มตัวอย่างบางรายเสนอให้มีการบูรณาการ การประชุมกับการทัศนศึกษาในประเทศเจ้าภาพ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมได้รับทั้งองค์ความรู้และ ประสบการณ์ทางวัฒนธรรมและเศรษฐกิจจริง อันจะช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผู้เข้าร่วมงาน

- การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ความคิดเห็นสะท้อนถึงความสำคัญของการพัฒนา เทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาสนับสนุนการจัดประชุมและนิทรรศการ เช่น การใช้แพลตฟอร์มดิจิทัล ระบบสื่อสาร โต้ตอบ หรือเทคโนโลยีเสมือนจริง (VR/AR) เพื่อเพิ่มความทันสมัย และดึงดูดความสนใจ

- การออกแบบรูปแบบการจัดงานที่หลากหลายและน่าสนใจ การจัดประชุมและนิทรรศการในอนาคต ไม่ควรจำกัดอยู่ในรูปแบบเดิม แต่ต้องมีวิธีการนำเสนอที่สร้างสรรค์ ทันสมัย และตอบสนองความคาดหวังของ ผู้เข้าร่วมงานในยุคใหม่

โดยสรุป การจัด MICE ในอนาคตควรพัฒนาไปสู่การเป็น “งานประชุมและนิทรรศการที่ผสมผสาน ประสบการณ์ทั้งออนไลน์และออฟไลน์ พร้อมกับการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ ในการสร้าง มูลค่าเพิ่มแก่ผู้เข้าร่วม”

“มีทั้งการจัดแบบออนไลน์ และออฟไลน์”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 1, 2568)

“Both online and offline support, online skills”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 2, 2568)

“ควรจัดให้มีการประชุมและทัศนศึกษาด้วยในงานเดียวกันเพื่อให้ผู้เข้าร่วมประชุมมีประสบการณ์ในประเทศ นั้น ๆ”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 3, 2568)

“ควรมีการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาช่วยในการจัดประชุมและนิทรรศการในอุตสาหกรรม (MICE) และพัฒนา อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และนวัตกรรม”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 4, 2568)

“ในการจัดทั้งออนไลน์ และออฟไลน์ ควรมีวิธีการดำเนินงานที่หลากหลายรูปแบบให้มีความน่าสนใจ และ ทันสมัย”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 5, 2568)

1.1.3) วิธีการตามความประสงค์ของสถานประกอบการในการร่วมพัฒนาบัณฑิต

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สถานประกอบการมีความประสงค์ที่จะมีส่วนร่วมกับการศึกษา ในการพัฒนาศักยภาพบัณฑิต โดยสามารถสรุปประเด็นสำคัญดังนี้

- การเปิดโอกาสให้นักศึกษาเข้าฝึกปฏิบัติงานจริง หลายสถานประกอบการให้ความเห็นตรงกันว่า การรับ นักศึกษาไปฝึกงานหรือปฏิบัติสหกิจศึกษา เป็นวิธีการที่ช่วยเตรียมความพร้อมและสร้างประสบการณ์ตรง ให้กับนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

- การมอบหมายโจทย์จริงและการถ่ายทอดความรู้จากผู้เชี่ยวชาญในองค์กร มีการเสนอให้บุคลากรจากสถานประกอบการเข้ามามีส่วนร่วมในการมอบหมายโจทย์ปัญหาจริง รวมถึงการเป็นวิทยากร เพื่อให้ นักศึกษาได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริงและเข้าใจการแก้ปัญหาในเชิงปฏิบัติ

- การจัดหลักสูตรหรือการอบรมเฉพาะทาง บางสถานประกอบการมีความเห็นว่าควรจัดโปรแกรม อบรมที่เฉพาะเจาะจง เพื่อให้ นักศึกษาได้เรียนรู้เชิงลึกในหัวข้อที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการทำงาน ซึ่งจะช่วยให้ สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ได้จริง

- การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยและองค์กร การมีส่วนร่วมของสถาน ประกอบการไม่เพียงแต่เป็นการถ่ายทอดความรู้ หากยังเป็นการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและองค์กรในระยะยาว

กล่าวโดยสรุป วิธีการที่สถานประกอบการประสงค์จะร่วมพัฒนาบัณฑิต มุ่งเน้นไปที่การ “เสริมสร้าง ประสิทธิภาพตรงผ่านการฝึกปฏิบัติ การถ่ายทอดองค์ความรู้จากผู้เชี่ยวชาญ และการจัดอบรมเฉพาะทาง เพื่อให้นักศึกษามีความพร้อมและศักยภาพในการทำงานจริง”

“รับนักศึกษาไปปฏิบัติสหกิจศึกษา การให้คนในองค์กรมามอบหมายโจทย์จากสถานประกอบ และการให้คน ในองค์กรมาเป็นวิทยากรให้ความรู้”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 1, 2568)

“Training program, class participation and joining”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 2, 2568)

“ให้นักศึกษามาฝึกงานเพื่อเตรียมความพร้อมในการทำงาน”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 3, 2568)

“ยินดีให้ความรู้กับนักศึกษาโดยการแนะนำประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องผ่านการฝึกอบรมเพื่อให้นักศึกษา ได้เรียนรู้จากผู้มีประสบการณ์จริง”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 4, 2568)

“จัดหลักสูตรการอบรมเฉพาะเรื่องที่เจาะลึกให้นักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้ในเรื่องดังกล่าว และ เข้าใจอย่างลึกซึ้ง ซึ่งเป็นผลดีต่อการนำไปปรับใช้ในการประกอบอาชีพ”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 5, 2568)

1.2) หลักสูตร

1.2.1) แนวคิดการออกแบบหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนตส์ไซเนติจิตอลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรม การ จัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ) (วิชาใดควรมี หรือแนะนำรายวิชา) จากข้อมูลการสัมภาษณ์ สามารถจัดกลุ่มรายวิชาที่ควรมีในหลักสูตรได้ดังนี้

- รายวิชาด้านการจัดการอุตสาหกรรมไมซ์ ได้แก่ การจัดประชุม สัมมนา และนิทรรศการอย่าง มีมืออาชีพ เทคนิคการจัดงานประชุมและนิทรรศการ การบริหารงานอุตสาหกรรมไมซ์ การเจรจาต่อรอง และ การบริหารความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

- รายวิชาด้านการตลาดและการสื่อสาร ได้แก่ การสื่อสารการตลาด การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ การจัดกิจกรรมพิเศษและกิจกรรมทางการตลาด และการออกแบบและความคิดสร้างสรรค์
- รายวิชาด้านภาษาและการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ได้แก่ ภาษาอังกฤษเพื่อการจัดประชุมและนิทรรศการ การเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษบางรายวิชา และการเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม
- รายวิชาด้านเทคโนโลยีและดิจิทัล ได้แก่ ระบบคอมพิวเตอร์และทักษะออนไลน์ การผลิตสื่อดิจิทัล และการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อติดตามเทรนด์และแนวโน้มใหม่ ๆ
- รายวิชาด้านทักษะเสริม ได้แก่ จิตวิทยาในการจัดประชุมและนิทรรศการ การพัฒนาทักษะมนุษยสัมพันธ์ และการเรียนรู้แบบสหวิทยาการเพื่อบูรณาการความรู้หลายสาขา

“การจัดกิจกรรมพิเศษและกิจกรรมทางการตลาด การจัดประชุม สัมมนา การจัดนิทรรศการ การเจรจาต่อรอง การบริหารงานอุตสาหกรรมไมซ์ การสื่อสารการตลาดและ การโฆษณาและประชาสัมพันธ์”
(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 1, 2568)

“Computer systems, cultural difference understanding, online skills and human relation management”
(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 2, 2568)

“ควรมีรายวิชาเทคนิคการจัดงานประชุมและนิทรรศการ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการจัดประชุมและนิทรรศการ และจิตวิทยาในงานการจัดประชุมและนิทรรศการ”
(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 3, 2568)

“ควรมีการออกแบบหลักสูตรในบางรายวิชาให้มีการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะทางด้านภาษาให้นักศึกษา จบไปสามารถทำงานร่วมกับต่างชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ”
(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 4, 2568)

“จะต้องมีรายวิชาที่ครอบคลุม เช่น การจัดประชุมสัมมนา หรือนิทรรศการอย่างมืออาชีพ การสื่อสารการตลาด การออกแบบ ความคิดสร้างสรรค์ รวมถึงรายวิชาการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อดูแนวโน้ม และเทรนด์ต่าง ๆ ก็มีความสำคัญเช่นกัน”
(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 5, 2568)

1.3) คุณลักษณะผู้สอน

1.3.1) ความคิดเห็นต่อจำนวนอาจารย์ผู้สอนควรมี คุณวุฒิการศึกษา ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์วิชาชีพแบบใดบ้าง สำหรับการมาสอนในหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนต์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชัน และนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ)

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีมุมมองเกี่ยวกับคุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรฯ โดยสามารถจัดกลุ่มประเด็นสำคัญได้ดังนี้

- ความรู้และทักษะด้านอุตสาหกรรมไมซ์โดยตรงกลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นว่าอาจารย์ผู้สอนควรมี ความเชี่ยวชาญด้านการจัดประชุม การจัดนิทรรศการ การจัดสัมมนา และกิจกรรมพิเศษในระดับมืออาชีพ

รวมทั้งเข้าใจการบริหารงานอุตสาหกรรมไมซ์อย่างเป็นระบบ เพื่อให้นักศึกษาได้รับองค์ความรู้ที่สอดคล้องกับการทำงานจริง

- ทักษะด้านการตลาด การสื่อสาร และการบริหารจัดการ หลายความเห็นชี้ว่าอาจารย์ควรมีความเชี่ยวชาญด้านการตลาด การสื่อสาร การประสานงาน และการวางแผนกลยุทธ์ ตลอดจนทักษะการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาความเข้าใจของนักศึกษาในด้านการจัดการธุรกิจและการขับเคลื่อนงานอีเวนต์และไมซ์ให้สำเร็จ

- ความคิดสร้างสรรค์และการออกแบบนวัตกรรม กลุ่มตัวอย่างสะท้อนว่า หลักสูตรนี้ควรมุ่งเน้นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ การออกแบบงานอีเวนต์และสื่อดิจิทัล ตลอดจนการใช้เครื่องมือดิจิทัลและนวัตกรรม เพื่อให้ศึกษามีทักษะที่ตอบโจทย์อุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ในอนาคต

- ทักษะภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศ หลายความคิดเห็นเน้นย้ำความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากอุตสาหกรรมไมซ์เป็นอุตสาหกรรมระดับนานาชาติ การมีอาจารย์ที่สามารถสื่อสารและถ่ายทอดความรู้ด้วยภาษาอังกฤษ หรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ จะช่วยเพิ่มศักยภาพของบัณฑิตให้สามารถแข่งขันได้ในเวทีสากล

- ประสบการณ์วิชาชีพและการปฏิบัติจริง กลุ่มตัวอย่างเห็นพ้องกันว่า อาจารย์ผู้สอนควรมีประสบการณ์ตรงจากการทำงานในอุตสาหกรรม ทั้งด้านการจัดงานอีเวนต์ การจัดการนิทรรศการ และการทำงานภาคสนาม ซึ่งจะช่วยให้การเรียนการสอนมีความสมจริงและนักศึกษาได้เรียนรู้จากกรณีศึกษาจริง

- การพัฒนาบุคลิกภาพและทักษะอาชีพเสริม มีบางความคิดเห็นที่เสนอว่า นอกจากความรู้เชิงวิชาการแล้ว อาจารย์ควรถ่ายทอดทักษะด้านบุคลิกภาพ การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ และการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อพัฒนานักศึกษาให้พร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานทั้งในด้านความรู้ ความคิด และภาพลักษณ์ทางวิชาชีพ

สรุปได้ว่า คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรดังกล่าวควรเป็นผู้ที่มีพื้นฐานทางวิชาการที่แข็งแกร่ง ประสบการณ์ตรงในอุตสาหกรรมไมซ์ ความคิดสร้างสรรค์ การตลาด การจัดการ การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนความสามารถทางภาษาอังกฤษและบุคลิกภาพที่เหมาะสม เพื่อให้นักศึกษาได้รับทั้งความรู้เชิงทฤษฎีและทักษะเชิงปฏิบัติอย่างครบถ้วน อันจะส่งผลให้สามารถพัฒนาบัณฑิตที่มีศักยภาพสอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมไมซ์ในระดับสากล

“ความคิดสร้างสรรค์ การจัดประชุม นิทรรศการ การจัดกิจกรรมพิเศษ และกิจกรรมทางการตลาด การบริหารงานอุตสาหกรรมไมซ์ และภาษาต่างประเทศ”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 1, 2568)

“Field work experience and management skills”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 2, 2568)

“การจัดการ การตลาด และภาษาอังกฤษ”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 3, 2568)

“ภาษาอังกฤษ การจัดประชุม การจัดสัมมนา การจัดการนิทรรศการ ความคิดสร้างสรรค์ การสื่อสาร การประสานงาน การบริหารจัดการ และการวางแผนอย่างเป็นระบบ”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 4, 2568)

“การจัดประชุมสัมมนา หรือนิทรรศการอย่างมืออาชีพ การสื่อสารการตลาด การออกแบบ ความคิดสร้างสรรค์ การสื่อสาร การวิเคราะห์ข้อมูล การวางแผน การบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ และการพัฒนาบุคลากร”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 5, 2568)

1.4) คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

1.4.1) ระดับประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ และสิ่งที่ควรเสริมให้ผู้เรียน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นพ้องกันว่าหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนต์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดีย โปรดักชัน และนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นหลักสูตรที่มีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในสายงานไมซ์โดยตรง โดยสามารถสรุปเป็นประเด็นสำคัญได้ดังนี้

- ประโยชน์เชิงตรงต่อสายอาชีพ หลายความคิดเห็นชี้ว่าหลักสูตรสามารถตอบโจทย์การทำงานในอุตสาหกรรมไมซ์ ทั้งด้านการจัดประชุม การจัดงานนิทรรศการ และธุรกิจอีเวนต์ โดยเฉพาะผู้ที่ต้องการเข้าสู่อาชีพในสาขานี้อย่างจริงจัง

- การเตรียมความพร้อมเข้าสู่โลกการทำงาน กลุ่มตัวอย่างบางรายมองว่าหลักสูตรนี้มีบทบาทสำคัญในการฝึกฝนและเตรียมทักษะที่จำเป็น ก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงานจริง ซึ่งช่วยให้นักศึกษามีความมั่นใจและความพร้อมมากขึ้น

- การสร้างความแตกต่างจากสายงานที่ใกล้เคียง มีข้อเสนอว่าหลักสูตรควรสร้างความแตกต่างที่ชัดเจนจากสาขาการโรงแรม โดยการบูรณาการความรู้ด้านสื่อสาร ความคิดสร้างสรรค์ และการผลิตสื่อดิจิทัลเข้าไป เพื่อสร้างเอกลักษณ์เฉพาะของบัณฑิตสาขานี้

- สิ่งที่ควรเสริมให้ผู้เรียน ความคิดเห็นที่ปรากฏบ่อย ได้แก่ การเสริมทักษะการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ การเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมจริง การฝึกปฏิบัติอย่างเข้มข้น รวมทั้งการปลูกฝังความอดทน คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ เพื่อสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพทั้งด้านวิชาการและคุณลักษณะพึงประสงค์

กล่าวโดยสรุป กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าหลักสูตรมีคุณค่าต่อการประกอบอาชีพสายอุตสาหกรรมไมซ์โดยตรง และสิ่งสำคัญที่ควรพัฒนาเพิ่มเติม คือ การเสริมทักษะเทคโนโลยี นวัตกรรม การปฏิบัติจริง และการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม เพื่อให้บัณฑิตมีความพร้อมรอบด้าน

“เป็นหลักสูตรที่มีความน่าสนใจ และอาจตอบโจทย์การทำงานในอุตสาหกรรมไมซ์ได้ แต่ต้องสร้างบัณฑิตที่มีความแตกต่างจากสายงานการโรงแรม”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 1, 2568)

“เป็นการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่การทำงานจริง”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 2, 2568)

“มีประโยชน์โดยตรงต่อผู้ที่ประกอบอาชีพด้านการจัดประชุมและการจัดงานนิทรรศการ”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 3, 2568)

“เป็นหลักสูตรที่น่าจะมีประโยชน์มากในธุรกิจการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์ เนื่องจากมีการบูรณาการความรู้ในด้านการสื่อสาร ความคิดสร้างสรรค์ การผลิตสื่อ ซึ่งเป็นสิ่งที่ช่วยผลักดันให้ธุรกิจสามารถเติบโตได้อย่างมีประสิทธิภาพ สิ่งที่ควรเสริม คือ ความอดทน และคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณในสายวิชาชีพ”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 4, 2568)

“มีประโยชน์มากในสายอาชีพนี้โดยตรง มีความน่าสนใจ สิ่งที่ควรเสริม คือ การใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมใหม่ ๆ การเรียนรู้จากผู้มีประสบการณ์ และการฝึกปฏิบัติจริงอย่างเข้มข้น เพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพในอนาคต”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 5, 2568)

1.4.2) คุณลักษณะของบัณฑิตที่ต้องการ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีมุมมองร่วมกันว่า บัณฑิตที่จบจากหลักสูตรดังกล่าวควรมีทั้ง ความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะรอบด้าน ที่เหมาะสมกับการทำงานในอุตสาหกรรมไมซ์ โดยสามารถสังเคราะห์ได้ดังนี้

- ความรู้และความเชี่ยวชาญในสายวิชาชีพไมซ์ กลุ่มตัวอย่างเน้นว่าบัณฑิตควรมีความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับการจัดประชุม นิทรรศการ อีเวนต์ และธุรกิจที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมไมซ์ รวมทั้งการจัดการและการตลาดในระดับสากล

- ทักษะด้านภาษาและการสื่อสาร ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาไทยที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ถูกมองว่าเป็นหัวใจสำคัญของบัณฑิต เนื่องจากการทำงานในอุตสาหกรรมไมซ์เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนร่วมจากหลายประเทศ อีกทั้งยังต้องอาศัยทักษะการเจรจาต่อรองและการประสานงานที่ดี

- ทักษะด้านดิจิทัลและการผลิตสื่อ หลายความคิดเห็นเน้นย้ำว่าบัณฑิตควรมีทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ การผลิตสื่อดิจิทัล และการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อรองรับรูปแบบงานอีเวนต์ที่เปลี่ยนแปลงไปตามกระแสนวัตกรรม

- ทักษะเชิงสร้างสรรค์และการคิดวิเคราะห์ การมีความคิดสร้างสรรค์ การออกแบบ และการคิดเชิงวิเคราะห์ ถูกระบุว่าเป็นสิ่งจำเป็นต่อการสร้างงานอีเวนต์และนิทรรศการที่แตกต่างและมีคุณภาพ

- คุณธรรม จริยธรรม และการทำงานร่วมกับผู้อื่น กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพ และการมีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างบัณฑิตที่มีทั้งความรู้และความเป็นมืออาชีพที่สมบูรณ์

กล่าวโดยสรุป คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ คือ ผู้ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านไมซ์ มีทักษะด้านภาษาและดิจิทัลที่โดดเด่น ควบคู่กับความคิดสร้างสรรค์ การสื่อสาร และคุณธรรม จริยธรรม เพื่อรองรับความท้าทายของอุตสาหกรรมไมซ์ในอนาคต

“มีความรอบรู้ มีความเชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมไมซ์ มีความสามารถในการเชิงการบริหารงาน มีทักษะทางภาษาต่างประเทศที่ดี เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน มีความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยได้เป็นอย่างดี มีความสามารถในการเจรจาต่อรอง”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 1, 2568)

“สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ดี เข้าใจความแตกต่าง มีความสามารถด้านคอมพิวเตอร์”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 2, 2568)

“มีความรู้ด้านการจัดการการตลาดภาษาอังกฤษ และงานสารสนเทศ”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 3, 2568)

“มีความเชี่ยวชาญธุรกิจการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์ ควบคู่กับมีความสามารถ และทักษะที่ดี เช่น ความสามารถในการสื่อสาร ทักษะภาษาอังกฤษ ทักษะความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการผลิตสื่อ และมีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณในสายวิชาชีพ”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 4, 2568)

“มีความเชี่ยวชาญโดยตรงในสายวิชาชีพนี้ สามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

(กลุ่มตัวอย่างคนที่ 5, 2568)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมการจัดทำหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนตส์ดีไซน์ ดิจิตอลมีเดียโปรดัคชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนายั่งยืน (สหวิทยาการ) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มทร.พระนคร สามารถสรุปผล อภิปรายผล และนำเสนอ ข้อเสนอแนะได้ดังนี้

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 อภิปรายผลการวิจัย
- 5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยแบ่งการสรุปผลการวิจัยโดยการวิเคราะห์เชิงพรรณนา 5 ส่วน ประกอบด้วย ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อ ข้อมูลความต้องการ ข้อมูล ข้อเสนอแนะ และข้อมูลความต้องการโดยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

5.1.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ตารางที่ 5.1.1 จำนวน และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- เพศหญิง	219	54.75
- อายุต่ำกว่า 18 ปี	368	92.00
- หลักสูตรที่สำเร็จการศึกษาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา	370	92.50

จากตารางที่ 5.1.1 แสดงจำนวน และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 54.75 อายุต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 368 คน คิดเป็นร้อยละ 92.00 และหลักสูตรที่สำเร็จการศึกษาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 370 คน คิดเป็นร้อยละ 92.50

5.1.2 ข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการตัดสินใจต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.94) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยสามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ เนื้อหาหลักสูตร (ค่าเฉลี่ย = 4.22) ความชอบ ความสนใจเป็น การส่วนตัว (ค่าเฉลี่ย = 4.14) อาจารย์ผู้สอน (ค่าเฉลี่ย = 4.13) การแนะนำ/บอกต่อ (ค่าเฉลี่ย = 4.09) สภาพแวดล้อมที่ตั้ง (ค่าเฉลี่ย = 4.07) สื่อประชาสัมพันธ์ (ค่าเฉลี่ย = 4.05) ค่าธรรมเนียมการศึกษา (ค่าเฉลี่ย = 4.03) ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย (ค่าเฉลี่ย = 3.94) น่าจะเป็นสาขาที่หางานได้ง่าย (ค่าเฉลี่ย =

3.83) ความนิยมตามกระแสสังคม (ค่าเฉลี่ย = 3.67) และไม่สามารถสอบเข้าสาขาวิชาที่ต้องการได้ (ค่าเฉลี่ย = 3.58) และความต้องการของครอบครัว (ค่าเฉลี่ย = 3.56)

5.1.3 ข้อมูลความต้องการหลักสูตร

ความต้องการหลักสูตร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการต่อความต้องการหลักสูตร ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.78) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยสามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ ด้านความต้องการการบริหารหลักสูตร (ค่าเฉลี่ย = 3.97) ด้านความต้องการเกี่ยวกับงบประมาณเพื่อการศึกษา (ค่าเฉลี่ย = 3.97) ด้านความต้องการโครงสร้างหลักสูตร (ค่าเฉลี่ย = 3.75) และด้านความต้องการเกี่ยวกับเวลาเรียน มี (ค่าเฉลี่ย = 3.63)

5.1.4 ข้อมูลข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ พบว่า แบ่งออกเป็น 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ ความต้องการเกี่ยวกับวิธีการคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาโดยวิธีอื่น ความต้องการเกี่ยวกับระยะเวลาในการศึกษา และข้อเสนอแนะอื่น ๆ โดยสามารถพิจารณารายประเด็นได้ดังนี้

ความต้องการเกี่ยวกับวิธีการคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาโดยวิธีอื่น พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความต้องการให้พิจารณาจากแฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) รองลงมา คือ พิจารณาจากความสามารถเฉพาะตัวด้านอื่น ๆ สอบแข่งขันเพื่อวัดระดับความรู้ พิจารณาจากเกรดเฉลี่ย GPA และสอบสัมภาษณ์

ความต้องการเกี่ยวกับระยะเวลาในการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการระยะเวลาในการศึกษาระยะยาว (1-6 ปี) รองลงมา คือ ระยะสั้น (2-6 เดือน) รายชั่วโมง/วัน (5-7 ชั่วโมง/วัน) จัดการศึกษาตามความเหมาะสม จัดการศึกษาในวันจันทร์-วันศุกร์ จัดการศึกษาในวันเสาร์-วันอาทิตย์ วันจันทร์-วันพฤหัสบดี เรียนออนไลน์ วันศุกร์ เรียนออนไลน์ และวันจันทร์ วันพุธ วันศุกร์

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อ หลักสูตรครีเอทีฟอีเวนต์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดีย โปรดักชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการให้จัดการเรียนการสอนแบบสนุก ๆ

5.1.5 ข้อมูลความต้องการโดยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (สำหรับกลุ่มเป้าหมาย) การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมการจัดทำหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนต์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดีย โปรดักชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สามารถแยกเป็นประเด็นได้ดังนี้

1) ความต้องการ และความคาดหวังของกลุ่มเป้าหมาย หลักสูตรการจัดประชุมและนิทรรศการในอุตสาหกรรม (MICE)

1.1) แนวโน้มของผู้จัดการจัดประชุมและนิทรรศการในอุตสาหกรรม (MICE) พบว่า แนวโน้มของผู้จัดการจัดประชุมและนิทรรศการในอุตสาหกรรม (MICE) จะเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีการพัฒนาความสามารถในการบริหารจัดการงานให้มีความทันสมัย สร้างสรรค์ และแข่งขันได้ เพื่อตอบโจทย์ของอุตสาหกรรมที่กำลังเติบโตและเปลี่ยนแปลงตามบริบทของยุคสมัย

1.2) ระดับประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ และสิ่งที่ควรเสริมในหลักสูตร พบว่า หลักสูตรมีคุณค่าอย่างยิ่งต่อการประกอบอาชีพในอนาคต แต่ควรได้รับการพัฒนาเพิ่มเติมด้าน ภาควิชาปฏิบัติและการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญในวงการ เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะรอบด้าน ทั้งเชิงวิชาการและเชิงปฏิบัติที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในอุตสาหกรรม MICE

1.3) ความคาดหวังต่อหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนต์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ) พบว่า ความคาดหวังต่อหลักสูตรนี้คือการเป็นหลักสูตรที่สร้างบัณฑิตคุณภาพ เก่งรอบด้าน มีทั้งความรู้เชิงวิชาการและทักษะเชิงปฏิบัติ สามารถตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรม MICE ในยุคดิจิทัลได้อย่างแท้จริง และสอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.4) ทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพการจัดประชุมและนิทรรศการในอุตสาหกรรม (MICE) พบว่า ที่จำเป็นต่อการทำงานในอุตสาหกรรม MICE ไม่ได้จำกัดอยู่แค่การจัดการงานเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสามารถรอบด้านทั้งด้านภาษา การสื่อสาร การบริหารจัดการ ความคิดสร้างสรรค์ การใช้เทคโนโลยี และการตลาด ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถประสบความสำเร็จและสร้างคุณค่าในสายอาชีพนี้ได้อย่างแท้จริง

2) หลักสูตร

2.1) ความสนใจในหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนต์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ) พบว่า ความสนใจของกลุ่มตัวอย่างต่อหลักสูตรนี้อยู่ในระดับสูงและเป็นไปในทิศทางบวก เนื่องจากมองว่าเป็นหลักสูตรที่มีความน่าสนใจ ทันสมัย และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน แต่ควรมีการประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลเชิงลึกแก่ผู้สนใจเพิ่มเติมเพื่อสร้างความมั่นใจในการเลือกเรียนหลักสูตรดังกล่าว

2.2) ความต้องการในการเลือกวิชาเรียนเองหรือต้องการให้คณะจัดให้ตามความต้องการของตลาดแรงงาน พบว่า ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างสะท้อนว่า แนวทางที่เหมาะสมคือการจัดหลักสูตรแบบ ผสมผสาน คือมีรายวิชาหลักที่คณะจัดให้ตามทิศทางตลาดแรงงาน ควบคู่กับรายวิชาเลือกที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เลือกตามความสนใจของตนเอง ซึ่งจะช่วยในการสร้างมาตรฐานทางวิชาชีพ และส่งเสริมความหลากหลายของศักยภาพผู้เรียน

3) คุณลักษณะผู้สอน

3.1) ความคาดหวังเกี่ยวกับคุณลักษณะ ความเชี่ยวชาญ ของอาจารย์ผู้สอน พบว่า คุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนที่กลุ่มตัวอย่างคาดหวังคือ การเป็นผู้มีความรู้รอบด้าน เชี่ยวชาญเชิงวิชาชีพ และสามารถถ่ายทอดด้วยประสบการณ์จริงควบคู่ไปกับการเป็นผู้ที่เข้าใจนักศึกษาและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะคิดวิเคราะห์และปฏิบัติได้อย่างมั่นใจ ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนมีคุณภาพและตอบโจทย์ตลาดแรงงานในอุตสาหกรรม MICE อย่างแท้จริง

4) รูปแบบการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก

4.1) ความต้องการรูปแบบการเรียนการสอน พบว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการ ทั้งทฤษฎีและภาคปฏิบัติ มีความทันสมัย ไม่จำกัดแค่ในห้องเรียน แต่เปิดโอกาสให้เรียนรู้จากสถานการณ์จริงและผู้มีประสบการณ์ในสายวิชาชีพ

4.2) ความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เน้นทั้ง ความทันสมัยของเทคโนโลยี การรองรับการทำงานแบบกลุ่ม และระบบสนับสนุนการเรียนรู้อย่างครบวงจร เพื่อให้สามารถฝึกฝนทักษะที่จำเป็นต่อสายวิชาชีพได้จริง

5) อุปสรรค และข้อกังวล

5.1) ความกังวลเกี่ยวกับการเลือกเรียน หลักสูตรครีเอทีฟอีเวนตส์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ) พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความกังวลว่าหลักสูตรนี้จะมีเนื้อหาที่ซับซ้อนและครอบคลุมหลากหลายเกินไปจนยากต่อการทำความเข้าใจและนำไปใช้จริง อีกทั้งยังกังวลเรื่องโอกาสการทำงานหลังจบการศึกษา อย่างไรก็ตาม ผู้ให้ข้อมูลก็ระบุว่าหากมีการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้เข้าใจง่าย และช่วยให้สามารถติดตามเนื้อหาได้ทัน จะช่วยลดความกังวลได้อย่างมาก

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (สำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในผู้จัดการจัดประชุมและนิทรรศการในอุตสาหกรรม (MICE)) การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมการจัดทำหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนตส์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สามารถแยกเป็นประเด็นได้ดังนี้

1) ความต้องการ และความคาดหวังของกลุ่มเป้าหมาย หลักสูตรการจัดประชุมและนิทรรศการในอุตสาหกรรม (MICE)

1.1) แนวโน้มของผู้จัดการจัดประชุมและนิทรรศการในอุตสาหกรรม (MICE) พบว่าแนวโน้มของอุตสาหกรรมการจัดประชุมและนิทรรศการ (MICE) มีทิศทางไปในทางบวก โดยความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่า การจัดประชุมและนิทรรศการจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ทั้งจากองค์กรภายในประเทศและต่างประเทศ อีกทั้งยังได้รับความนิยมมากขึ้นในกลุ่มนักธุรกิจและองค์กรต่าง ๆ ที่ต้องการใช้บริการด้านนี้มากขึ้น นอกจากนี้ ยังมีการคาดการณ์ว่า ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการจัดงานประชุมและนิทรรศการจะขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากความต้องการใช้บริการมีแนวโน้มสูงขึ้น และจะมีการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดงานมากยิ่งขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความน่าสนใจของกิจกรรม

1.2) ทักษะอะไรบ้างที่จำเป็นต่อการจัดประชุมและนิทรรศการในอุตสาหกรรม (MICE) พบว่า ทักษะที่จำเป็นในอุตสาหกรรม MICE ครอบคลุมทั้ง ทักษะทางเทคนิค (Hard Skills) เช่น ภาษาการบริหารจัดการ และทักษะทางสังคม (Soft Skills) เช่น การสื่อสาร บุคลิกภาพ และความเข้าใจในวัฒนธรรม ซึ่งทั้งหมดล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้งานประชุมและนิทรรศการประสบความสำเร็จอย่างมืออาชีพ

1.3) ความคิดเห็นต่อวิธีการจัดการจัดประชุมและนิทรรศการในอุตสาหกรรม (MICE) ในอนาคต พบว่า การจัด MICE ในอนาคตควรพัฒนาไปสู่การเป็น “งานประชุมและนิทรรศการที่ผสมผสานประสบการณ์ทั้งออนไลน์และออฟไลน์ พร้อมกับการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ ในการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผู้เข้าร่วม”

1.4) วิธีการตามความประสงค์ของสถานประกอบการในการร่วมพัฒนาบัณฑิต พบว่า วิธีการที่สถานประกอบการประสงค์จะร่วมพัฒนาบัณฑิต มุ่งเน้นไปที่การ “เสริมสร้างประสบการณ์ตรงผ่านการฝึกปฏิบัติ การถ่ายทอดองค์ความรู้จากผู้เชี่ยวชาญ และการจัดอบรมเฉพาะทาง เพื่อให้ นักศึกษามีความพร้อมและศักยภาพในการทำงานจริง”

2) หลักสูตร

2.1) แนวคิดการออกแบบหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนตส์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ) (วิชาใดควรมี หรือ

แนะนำรายวิชา) พบว่า สามารถจัดกลุ่มรายวิชาที่ควรมีในหลักสูตรได้ดังนี้ รายวิชาด้านการจัดการอุตสาหกรรม ไม่ซ์ รายวิชาด้านการตลาดและการสื่อสาร รายวิชาด้านภาษาและการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม รายวิชาด้านเทคโนโลยีและดิจิทัล รายวิชาด้านทักษะเสริม ได้แก่ จิตวิทยาในการจัดประชุมและนิทรรศการ การพัฒนาทักษะมนุษยสัมพันธ์ และการเรียนรู้แบบสหวิทยาการเพื่อบูรณาการความรู้หลายสาขา

3) คุณลักษณะผู้สอน

3.1) ความคิดเห็นต่อจำนวนอาจารย์ผู้สอนควรมี คุณวุฒิการศึกษา ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์วิชาชีพแบบใดบ้าง สำหรับการมาสอนในหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนต์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดีย โปรดักชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไม่ซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ) พบว่า คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรดังกล่าวควรเป็นผู้ที่มีพื้นฐานทางวิชาการที่แข็งแรง ประสบการณ์ตรง ในอุตสาหกรรมไม่ซ์ ความคิดสร้างสรรค์ การตลาด การจัดการ การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนความสามารถทางภาษาอังกฤษและบุคลิกภาพที่เหมาะสม เพื่อให้นักศึกษาได้รับทั้งความรู้เชิงทฤษฎีและทักษะเชิงปฏิบัติอย่างครบถ้วน อันจะส่งผลให้สามารถพัฒนาบัณฑิตที่มีศักยภาพสอดคล้องกับความต้องการของ อุตสาหกรรมไม่ซ์ในระดับสากล

4) คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

4.1) ระดับประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ และสิ่งที่คุณเสริมให้ผู้เรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าหลักสูตรมีคุณค่าต่อการประกอบอาชีพสายอุตสาหกรรมไม่ซ์ โดยตรง และสิ่งสำคัญที่ควรพัฒนาเพิ่มเติม คือ การเสริมทักษะเทคโนโลยี นวัตกรรม การปฏิบัติจริง และการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม เพื่อให้บัณฑิตมีความพร้อมรอบด้าน

4.2) คุณลักษณะของบัณฑิตที่ต้องการ พบว่า คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ คือ ผู้ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านไม่ซ์ มีทักษะด้านภาษาและดิจิทัลที่โดดเด่น ควบคู่กับ ความคิดสร้างสรรค์ การสื่อสาร และคุณธรรมจริยธรรม เพื่อรองรับความท้าทายของอุตสาหกรรมไม่ซ์ในอนาคต

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลการวิจัย ผู้วิจัยสามารถนำเสนอการอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความต้องการจำเป็นหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนต์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชัน และนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไม่ซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ) คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มทร.พระนคร ในการศึกษาต่อด้านการสร้างสรรค์อีเวนต์ สื่อดิจิทัลคอนเทนต์ และการจัดการนวัตกรรมเพื่อการจัดนิทรรศการเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาที่ยั่งยืน

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อหลักสูตรดังกล่าว ได้แก่ เนื้อหาหลักสูตร ความชอบ ความสนใจเป็นส่วนตัว และอาจารย์ผู้สอน ผลการวิจัยดังกล่าวมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐบุรณ์ พรรัตนเจริญ และรสสุคนธ์ พระเนตร (2568) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีที่วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล (MUIC) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ ได้แก่ ด้านความภาคภูมิใจ ด้านหลักสูตรและวิชาการ ด้านความคาดหวังในอนาคต โดยสอดคล้องกันในปัจจัยด้านเนื้อหาหลักสูตรและวิชาการ โดยในปัจจัยดังกล่าวมีประเด็นคำถามเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอนรวมอยู่ด้วย คือ คณาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถตรงกับหลักสูตร อีกทั้งในปัจจัยด้านความภาคภูมิใจก็มีประเด็นคำถามเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอนรวมอยู่ด้วยเช่นกัน คือ คณาจารย์ของหลักสูตรมีผลงานวิจัยเป็นที่ยอมรับของสังคม และยังมี

ประเด็นคำถามที่สามารถอธิบายในส่วนของความชอบ ความสนใจเป็นส่วนตัวได้ อาทิ เป็นมหาวิทยาลัยที่ไฝ่ฝันและตั้งใจจะเรียนมานานแล้ว และในด้านความคาดหวังในอนาคตก็มีประเด็นคำถามที่สามารถอธิบายในส่วนของความชอบ ความสนใจเป็นส่วนตัวได้เช่นกัน อาทิ เชื่อว่าเมื่อจบการศึกษาแล้วจะหางานทำง่าย และมีความที่มั่นคง สามารถนำความรู้ไปเรียนต่อในระดับสูงขึ้นได้ อีกทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อลงกรณ์ อัมมวงศ์ จิตต์ (2563) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ที่วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อ ๆ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ปัจจัยด้านหลักสูตร และปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน อยู่ในอันดับที่สี่ ซึ่งสอดคล้องกันในปัจจัยด้านหลักสูตรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเหมือนกัน และในปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนแม้จะอยู่ในอันดับที่ห้าแต่เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยถือว่ายังเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อสูงเช่นกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมศรี เพชรโชติ (2560) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านหลักสูตร จัดอยู่ในสามอันดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อ ซึ่งสอดคล้องกันในปัจจัยด้านเนื้อหาหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน จากผลการวิจัย และการอภิปรายผลความสอดคล้อง สะท้อนให้เห็นว่า ปัจจัยด้านเนื้อหาหลักสูตร ความชอบและความสนใจส่วนบุคคล รวมถึงอาจารย์ผู้สอน เป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยพบว่าปัจจัยเหล่านี้ปรากฏในลำดับต้น ๆ ของผลการศึกษาหลายฉบับ ทั้งในแง่ของผู้เรียนให้ความสำคัญต่อคุณภาพและความเหมาะสมของเนื้อหา ความรู้ความสามารถของคณาจารย์ ความน่าสนใจของหลักสูตร ความคาดหวังในอนาคต และความภาคภูมิใจในสถาบัน สะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มร่วมกันของผู้เรียนที่ให้ความสำคัญกับคุณภาพทางวิชาการ และความมั่นคงในเส้นทางอาชีพหลังสำเร็จการศึกษา นอกจากนี้ความชอบและความสนใจส่วนบุคคล ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สัจด์ เขียนจันทิก และคณะ (2565) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาในระดับปริญญาตรี ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา พบว่า ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ค่อนข้างมีผลต่อการตัดสินใจศึกษาในระดับปริญญาตรี สามารถอธิบายได้ว่า ผู้เรียนในยุคสมัยใหม่มีแนวโน้มเลือกเรียนตามความสนใจจริงและความสอดคล้องกับความต้องการของการประกอบอาชีพในอนาคต มากกว่าการพิจารณาจากความต้องการทางสังคม ดังนั้น สถาบันการศึกษาควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย ตอบโจทย์ความสนใจของผู้เรียน และส่งเสริมศักยภาพของคณาจารย์อย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและดึงดูดผู้เรียนให้ตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรอย่างยั่งยืน

ในส่วนของ ความต้องการหลักสูตร พบว่า มีความต้องการด้านการบริหารหลักสูตร และด้านความต้องการเกี่ยวกับงบประมาณเพื่อการศึกษา อยู่ในลำดับแรก แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนไม่เพียงสนใจเนื้อหา แต่ยังคำนึงถึงระบบการบริหารจัดการ และงบประมาณเพื่อการศึกษา ในการเข้าถึงการศึกษา ในด้านความต้องการเกี่ยวกับงบประมาณเพื่อการศึกษา ซึ่งในประเด็นด้านความต้องการเกี่ยวกับงบประมาณเพื่อการศึกษา ผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนกร วรพิทักษานนท์ และศยามล เจริญรัตน์ (2565) ศึกษาผลกระทบของความเหลื่อมล้ำในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนไทย พบว่า ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจมีผลโดยตรงต่อโอกาสของนักเรียนในการศึกษาต่อ โดยเฉพาะนักเรียนจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย ซึ่งไม่สามารถเข้าถึงทรัพยากรด้านการศึกษาได้อย่างเท่าเทียม ส่งผลให้เกิดการลิดรอนโอกาสทั้งด้านการศึกษา และด้านเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง การที่กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้มีความต้องการทุนการศึกษาสะท้อนให้เห็นถึงข้อเท็จจริงที่ว่านักเรียนส่วนใหญ่ยังคงประสบปัญหาด้านการเงินในการศึกษาต่อ โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้ การจัดสรรทุนการศึกษาจึงเป็นกลไกสำคัญที่จะช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและเพิ่มโอกาสใน

การศึกษาต่อได้อย่างแท้จริง และโอกาสด้านเศรษฐกิจ ยังเป็นผลให้นักเรียนขาดโอกาสทางโอกาสไป ดังนั้น จึงส่งผลให้ความต้องการเกี่ยวกับงบประมาณเพื่อการศึกษาเป็นความต้องการที่อยู่ในลำดับแรกของการวิจัยในครั้งนี้ ในส่วนของความต้องการด้านการบริหารหลักสูตร พบว่า มีความต้องการใช้วิธีพิจารณารับเข้าเรียนจากค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) เป็นลำดับแรก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปานจิต บุรณสมภพ และ รัชฎาภรณ์ ขอเจริญ (2560) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจากโครงการ รับนักเรียนดีเด่นจากโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีการสมัครในด้านวิชาการดีเด่น โดยมีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.75 ขึ้นไป ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมเป็นตัวชี้วัดที่นิสิตให้ความสำคัญในการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ สามารถอธิบายได้ว่ากลุ่มตัวอย่างการวิจัยในครั้งนี้ให้ความสำคัญ และมีความต้องการใช้วิธีพิจารณารับเข้าเรียนจากค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ก่อนการพิจารณาด้วยวิธีอื่น ๆ อาทิ การสอบสัมภาษณ์ การสอบคัดเลือก

นอกจากนี้ ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกยังยืนยันว่า อุตสาหกรรมไมซ์ในอนาคตต้องการบุคลากรที่มีทั้ง ความรู้เชิงทฤษฎีและทักษะปฏิบัติจริง โดยเฉพาะด้านภาษา เทคโนโลยี และการจัดการนวัตกรรม ซึ่งสะท้อนถึงแนวโน้มการพัฒนาทักษะที่หลากหลายและสอดคล้องกับเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจและสังคมระดับโลก สอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชนนตรี ภาพสมุทร์ เกิดศิริ เจริญวิศาล และสันติธร ภูริภักดี ศึกษาการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรมไมซ์ในจังหวัดสงขลา พบว่า แนวทางการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรมไมซ์ในจังหวัดสงขลา ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสื่อสารภาษาต่างประเทศ ด้านการบริการ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านทักษะความชำนาญในการจัดงาน ซึ่งล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สอดคล้องกับข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์ โดยเฉพาะในด้านการสื่อสารภาษาต่างประเทศ และเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ถูกเน้นย้ำทั้งจากผลการสัมภาษณ์ และผลการวิจัยว่าเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรในอุตสาหกรรมไมซ์ ขณะเดียวกันประเด็นเกี่ยวกับการจัดการนวัตกรรม ซึ่งปรากฏในการสัมภาษณ์เชิงลึก ก็สามารถเชื่อมโยงกับข้อเสนอแนะในงานวิจัยที่เน้นให้บุคลากรมีความคิดสร้างสรรค์ ความคิดเชิงนวัตกรรม และทักษะด้านการบริหารจัดการ ซึ่งเป็นรากฐานของการบริหารจัดการนวัตกรรมในยุคปัจจุบัน อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลลดา มงคลวนิช และรัตนภรณ์ ชาตวงศ์ (2560) ศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบุคลากรในอุตสาหกรรมไมซ์ ที่พบว่า อุตสาหกรรมไมซ์ยังขาดแคลนตำแหน่งงานสำคัญหลายด้าน โดยเฉพาะพนักงานขายที่ต้องมีความรู้ความเข้าใจในธุรกิจไมซ์อย่างแท้จริง รวมถึงต้องมีทักษะการขาย การเจรจาต่อรอง และความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับผลสัมภาษณ์ที่เน้นความสำคัญของทักษะด้านภาษาเป็นพิเศษ นอกจากนี้ งานวิจัยยังระบุถึงความจำเป็นในการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีและการมีจิตบริการ ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึกที่ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไมซ์ในอนาคต อีกทั้งยังกล่าวถึงตำแหน่งผู้จัดการอีเวนท์ ซึ่งต้องมีความรับผิดชอบสูงและสามารถทำงานได้ในเวลาที่ยืดหยุ่น ซึ่งล้วนเป็นทักษะเชิงปฏิบัติที่จำเป็นในภาคสนาม ไม่สามารถพัฒนาได้จากการเรียนรู้เพียงทฤษฎี ความสอดคล้องดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มและทิศทางในการพัฒนาบุคลากรไมซ์ที่ควรมุ่งเน้นทั้งด้านความรู้ภาคทฤษฎี การฝึกฝนทักษะภาคปฏิบัติ ตลอดจนการเสริมสร้างสมรรถนะด้านภาษา เทคโนโลยี และการจัดการนวัตกรรม เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมไมซ์ในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1) สร้างหลักสูตรให้ตอบโจทย์ความต้องการของตลาดแรงงาน โดยการปรับโครงสร้างหลักสูตรให้มีความสมดุลระหว่างภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยเน้นการเรียนรู้จากสถานการณ์จริงและผู้เชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมไมซ์ (MICE) อีกทั้งเพิ่มรายวิชาที่เน้นทักษะดิจิทัล การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ การบริหารจัดการ และการตลาดดิจิทัล เพื่อเสริมศักยภาพผู้เรียนให้พร้อมต่อการแข่งขันในยุคดิจิทัล

2) บริหารจัดการเกี่ยวกับทุนการศึกษาที่ครอบคลุมกลุ่มนักเรียนจากครอบครัวรายได้น้อยอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง เพื่อเป็นการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาและเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้อย่างเท่าเทียม

3) พัฒนารูปแบบการคัดเลือกนักศึกษาใช้ระบบการคัดเลือกแบบผสมผสาน เช่น การพิจารณาแฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) การสอบสัมภาษณ์ และการประเมินความสามารถเฉพาะตัว เพื่อให้ได้ผู้เรียนที่เหมาะสมและมีศักยภาพตรงกับความต้องการของหลักสูตร

4) บริหารจัดการรูปแบบการเรียนการสอนให้ทันสมัยและยืดหยุ่น โดยการนำรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสาน (Hybrid Learning) ที่ผสมผสานระหว่างการเรียนในชั้นเรียน (On-site) และออนไลน์ เพื่อให้เหมาะกับไลฟ์สไตล์และความต้องการของนักศึกษา รวมถึงพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทันสมัย เช่น ห้องเรียนที่รองรับการทำงานกลุ่ม เทคโนโลยีเสมือนจริง (VR/AR) และสื่อการเรียนรู้ดิจิทัล

5) พัฒนาศักยภาพอาจารย์ผู้สอน โดยการส่งเสริมให้อาจารย์มีโอกาสฝึกอบรมและทำงานร่วมกับผู้เชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมไมซ์ เพื่อเพิ่มทักษะและประสบการณ์จริง สนับสนุนการพัฒนาอาจารย์ในด้านความรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ และทักษะการถ่ายทอดที่เน้นการปฏิบัติ

6) ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และการสร้างความเข้าใจแก่กลุ่มเป้าหมาย โดยการจัดกิจกรรมเปิดบ้าน (Open House) หรือสัมมนาออนไลน์เพื่อให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับหลักสูตรแก่ผู้สนใจและผู้ปกครอง โดยใช้ช่องทางโซเชียลมีเดียและสื่อออนไลน์เพื่อเพิ่มการรับรู้และความน่าสนใจของหลักสูตร

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) วิจัยเชิงลึกเกี่ยวกับการพัฒนาเนื้อหาหลักสูตรและเทคโนโลยีการสอน โดยการศึกษาการออกแบบเนื้อหาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ยุคดิจิทัล

2) วิจัยด้านการพัฒนาทักษะ Soft Skills และทักษะดิจิทัลของกลุ่มเป้าหมาย โดยศึกษาวิธีการเสริมสร้างทักษะด้านการสื่อสาร การคิดสร้างสรรค์ และทักษะดิจิทัล เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายมีความพร้อมและสามารถตอบสนองต่อความต้องการของอุตสาหกรรมไมซ์อย่างครบถ้วน

3) วิจัยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรม โดยศึกษาวิธีการพัฒนาความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับสถานประกอบการในอุตสาหกรรมไมซ์ เพื่อส่งเสริมการฝึกงาน การถ่ายทอดองค์ความรู้ และการสร้างโอกาสในการจ้างงานสำหรับนักศึกษา

บรรณานุกรม

- กจิตตา ชินพิทักษ์วัฒนา. (2557). การประเมินความต้องการจำเป็นของผู้ดูแลเด็กในการอบรมเลี้ยงดูเด็กวัยทารกวัยเตาะแตะในสถานรับเลี้ยงเด็ก. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คมศร วงษ์รักษา. (2540). การเปรียบเทียบคุณภาพและความสอดคล้องของเทคนิคการจัดเรียงลำดับความสำคัญที่อิงโมเดลความแตกต่างในการประเมินความต้องการจำเป็น. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชลลดา มงคลวนิช และรัตนภรณ์ ขาติวงศ์. (2560). คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบุคลากรในอุตสาหกรรมไมซ์. วารสารการจัดการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 6(2), 41-50.
- ณัฐบุรณ์ พรรัตนเจริญ, และรสสุคนธ์ พระเนตร. (2568). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีที่วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล (MUIC) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วารสาร Mahidol R2R e-Journal, 12(1), 173-184.
- ธนากร วรพิทักษานนท์ และศยามล เจริญรัตน์. (2565). ผลกระทบของความเหลื่อมล้ำในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนไทย. วารสารวิจัยวิชาการ, 5(6), 203-216.
- ธานินทร์ ศิลปจารุ. (2557). การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS (พิมพ์ครั้งที่ 15). กรุงเทพฯ: วี. อินเทอร์เน็ตพริ้นท์.
- ธีร์ คันโททอง และคณะ. (2566). การประเมินหลักสูตรนิเทศศาสตร์บัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง) พ.ศ. 2561 คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล ตามแนวคิดชิปปี้ โมเดล. วารสารมหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 1(1), 39-48.
- ปรียา รินรัตนกร. (2562). การรับรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและแนวโน้มการศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตร์ในยุคการสื่อสารผ่านสื่อสังคมออนไลน์. วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์, 15(1), 143-157.
- นุชนนทร กาฬสมุทร เกิดศิริ เจริญวิศาล และสันติธร ภูริภักดี. (2563). การพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรมไมซ์ในจังหวัดสงขลา. วารสารวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย, 12(1), 120-132.
- ปานจิต บุณสมภพ และรัชฎาภรณ์ ขอเจริญ. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจากโครงการรับนักเรียนดีเด่นจากโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. สำนักทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมศรี เพชรโชติ. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 11(3), 168-184.
- สงัด ศรีสุข และคณะ. (2565). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาในระดับปริญญาตรีของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา. Journal of Modern Learning Development, 7(4), 287-306.
- สุรพงษ์ คงสัตย์ และธีรชาติ ธรรมวงศ์. (2551). การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (IOC). สืบค้นจาก http://mcu.ac.th/site/articlecontent_desc.php?article_id=656&articlegroup_id=146

- สุวิษ ธีระโคตร และคณะ. (2564). การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับปริญญาตรี ด้านวิทยาการสารสนเทศ. วารสารวิทยาการสารสนเทศและเทคโนโลยีประยุกต์, 3(2), 122-135.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2548). กลยุทธ์ทางเลือกเพื่อพัฒนาวัฒนธรรมและสมรรถภาพการวิจัย และประเมินของครูมืออาชีพในฐานะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ในการขับเคลื่อนสู่โรงเรียนฐานความรู้ : การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2550). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการ. (2561). MICE ไม่ได้แปลว่าหนู. สืบค้นจาก <https://elibrary.tceb.or.th/Publication/5750>
- อมรรัตน์ เรืองสกุล และคณะ. (2562). แนวโน้มการพัฒนาหลักสูตรนิเทศศาสตร์ เพื่อเข้าสู่ตลาดงานทางการสื่อสารในประเทศไทย. วารสารวิชาการบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต, 15(3), 205-217.
- อลงกรณ์ อัมมวงศ์จิตต. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีที่วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Kaufman, R., & English, F. W. (1981). *Need assessment concept and application*. Educational Technology Publications.
- McCastin, A. S., & Tibeziinda, C. (2014). The role of needs assessment in education and training: An overview of the literature. *International Journal of Education and Research*, 2(5), 65-74.
- Reviere, R., Berkowitz, S. L., Carter, C. A., & Land, G. (1996). *Needs assessment: A creative and practical guide for social scientists*. Taylor & Francis.
- Witkin, B. R., & Altschuld, J. W. (1995). *Planning and conducting needs assessments: A practical guide*. Sage Publications.

ภาคผนวก ก
ใบรับรองการประเมินจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ใบรับรองการประเมินจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ประเภทโครงการวิจัย : แบบยกเว้น (Exemption Review)
รหัสโครงการ : IRB-002-2025
ชื่อโครงการวิจัย
(ภาษาไทย) : การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมการจัดทำหลักสูตรครีเอทีฟอีเว้นท์
ดิไซน์ดิจิทัลอสมิเดียโปรดัคชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการ
อุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ)
(ภาษาอังกฤษ) : Need Assessment for the Curriculum Programme of Creative Event, Media
Production & MICE Industry Innovations for Sustainability (Interdisciplinary),
Faculty of Mass Communication Technology, Pra Nakhon
หัวหน้าโครงการวิจัย : นางสาวนันทพร กิติศรีปัญญา
สถาบันที่สังกัด : คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
หมายเลขหนังสือรับรอง : IRB-COE-002-2025
วันที่ออกเอกสารรับรอง : 30 มกราคม 2568
วันหมดอายุเอกสารรับรอง : วันที่สิ้นสุดการดำเนินโครงการวิจัย

โครงการวิจัยนี้ได้รับการประเมินจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ลงนาม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญ์ บุญนิษฐ)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

399 ถนนสามเสน แขวงจวฑฐิพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300 โทร. 0 2665 3777 ต่อ 8178

Human Research Ethics Approval Certification
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

Research/Project Category: Exemption Review

Application Number: IRB-002-2025

Research/Project Title

(Thai Title) : การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมการจัดทำหลักสูตรครีเอทีฟอีเว้นท์
 ดีไซน์ดิจิทัลออลมีเดียโปรดัคชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการ
 อุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ)

(English Title) : Need Assessment for the Curriculum Programme of Creative Event, Media
 Production & MICE Industry Innovations for Sustainability (Interdisciplinary),
 Faculty of Mass Communication Technology, Phra Nakhon

Head of Research/Project Name : Miss Nonnaporn Kitisripanya

Department Title : Faculty of Mass Communication Technology, Rajamangala University
 of Technology Phra Nakhon

Approval Number: IRB-COE-002-2025

Date of Approval: January 2025, 30

End of Approval: End of Research/Project Date

This Research/Project has been approved From Human Research Ethics Committee
 of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon.

Signature.....

(Asst. Prof. Dr. Prin Boonkanit)

Head of Human Research Ethics Committee

Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

Institute of Research and Development, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon.

399 Samsen Rd. Vachira Phayaban Dusit Bangkok 10300.Tel 0 2665 3777 Ext. 8178

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

**แบบสอบถามความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมการจัดทำหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนต์ดีไซน์
ดิจิทัลมีเดียโปรดัคชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
(สหวิทยาการ) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร**

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมายถูก (☒) ลงในช่องว่างทางขวามือที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน และ
กรุณาเติมข้อความลงในข้อเสนอนั้นๆ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ

☐ ต่ำกว่า 18 ปี

☐ 18 – 20 ปี

☐ 20 ปีขึ้นไป

3. หลักสูตรที่สำเร็จการศึกษา

☐ จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา สาย.....

☐ จบการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขา.....

☐ จบการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขา.....

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 2

**4. ปัจจัยที่ท่านคิดว่าส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษา
ต่อในหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนต์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดีย
โปรดัคชันและนวัตกรรมการจัดประชุม
นิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
(สหวิทยาการ) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร**

ระดับความต้องการ

มากที่สุด

มาก

ปานกลาง

น้อย

น้อยที่สุด

4.1 เนื้อหาหลักสูตร

4.2 ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

4.3 สภาพแวดล้อมที่ตั้ง

4.4 อาจารย์ผู้สอน

รายการประเมิน	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4.5 การแนะแนว/บอกต่อ					
4.6 สื่อประชาสัมพันธ์					
4.7 ค่าธรรมเนียมการศึกษา (ค่าเทอม)					
4.8 ความชอบ ความสนใจเป็นการส่วนตัว					
4.9 ความนิยมตามกระแสสังคม					
4.10 ความต้องการของครอบครัว					
4.11 ไม่สามารถสอบเข้าสาขาวิชาที่ต้องการได้					
4.12 น่าจะเป็นสาขาที่หางานได้ง่าย					
ตอนที่ 3					
5. ความต้องการโครงสร้างหลักสูตร					
5.1 ต้องการศึกษหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนท์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมฯ ที่เน้นการตลาด/บริหารธุรกิจ					
5.2 ต้องการศึกษหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนท์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมฯ ที่เน้นด้านสื่อสาร หรือเน้นด้านสิ่งแวดล้อม หรือเน้นด้านวิศวกรรม หรือเน้นการท่องเที่ยว					
5.3 ต้องการศึกษหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนท์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมฯ ที่เน้นด้านสิ่งแวดล้อม					
5.4 ต้องการศึกษหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนท์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมฯ ที่เน้นด้านวิศวกรรม					
5.5 ต้องการศึกษหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนท์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมฯ ที่เน้นด้านการท่องเที่ยว					

รายการประเมิน	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
6. ความต้องการด้านการบริหารหลักสูตร					
6.1 ใช้วิธีสอบเพื่อวัดระดับความรู้					
6.2 ใช้วิธีสัมภาษณ์เพื่อประเมินพื้นฐานความรู้					
6.3 ใช้วิธีพิจารณาปรับเข้าเรียนจากค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA)					
ความต้องการเกี่ยวกับวิธีการคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาโดยวิธีอื่น ๆ (โปรดระบุ)					
7. ความต้องการเกี่ยวกับงบประมาณเพื่อการศึกษา					
7.1 จ่ายค่าธรรมเนียมแบบเหมาจ่ายครั้งเดียวตลอดภาคการศึกษา					
7.2 จ่ายค่าธรรมเนียมแบบแบ่งจ่ายเป็นงวด					
7.3 ทุนการศึกษา					
8. ความต้องการเกี่ยวกับเวลาเรียน					
8.1 จัดการศึกษาในเวลาราชการ (จันทร์-ศุกร์)					
8.2 จัดการศึกษานอกเวลาราชการ (จันทร์-ศุกร์)					
8.3 จัดการศึกษาในวันเสาร์-อาทิตย์					
ความต้องการเกี่ยวกับระยะเวลาในการศึกษา (โปรดระบุ)					

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อ หลักสูตรครีเอทีฟอีเว้นท์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมการจัดทำหลักสูตรครีเอทีฟอีเอนท์ดีไซน์ดิจิทัล
มีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
(สหวิทยาการ) คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เรียน ผู้เกี่ยวข้อง

ด้วยคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้เปิดหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต วิชาเอกเทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ เพื่อให้การจัดการศึกษาสามารถตอบสนองต่อความต้องการของบุคลากรในวิชาชีพและสังคม ในการนี้จึงขอความอนุเคราะห์ท่านสละเวลาให้สัมภาษณ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่อง ‘การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมการจัดทำหลักสูตรครีเอทีฟอีเอนท์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ)’ เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรและวางแผนการจัดการศึกษาต่อไป

ขอขอบพระคุณ
คณะผู้วิจัย

**แบบสัมภาษณ์เชิงลึกสำหรับ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในผู้จัดการจัดประชุมและนิทรรศการ
ในอุตสาหกรรม (MICE)**

ประเด็น	แนวคำถาม
ความต้องการของสถานประกอบการ และทิศทางในอนาคต ของการจัดประชุมและนิทรรศการในอุตสาหกรรม (MICE)	1. ท่านคิดว่าแนวโน้มของผู้จัดการจัดประชุมและนิทรรศการในอุตสาหกรรม (MICE) จะเป็นอย่างไร 2. ท่านคิดว่าทักษะอะไรบ้างที่จำเป็นต่อการจัดประชุมและนิทรรศการในอุตสาหกรรม (MICE) 3. ท่านคิดว่าในอนาคตควรจัดการจัดประชุมและนิทรรศการในอุตสาหกรรม (MICE) อย่างไร 4. สถานประกอบการมีความประสงค์ในการร่วมพัฒนาบัณฑิตอย่างไร ด้วยวิธีการใด
หลักสูตร	1. ท่านคิดว่าแนวทางการออกแบบหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนทส์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ) ควรเป็นอย่างไร (วิชาใดควรมี หรือแนะนำรายวิชา)
คุณลักษณะผู้สอน	1. ท่านคิดว่าจำนวนอาจารย์ผู้สอนควรมี คุณวุฒิการศึกษา ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์วิชาชีพแบบใดบ้าง สำหรับการมาสอนในหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนทส์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ)
คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์	1. ท่านคิดว่าหลักสูตรนี้มีประโยชน์ต่อผู้เรียนในการประกอบอาชีพมากน้อยเพียงใด ควรเสริมสิ่งใดให้ผู้เรียน 2. คุณลักษณะของบัณฑิตที่ท่านต้องการเป็นอย่างไร

**แบบสัมภาษณ์เชิงลึกสำหรับกลุ่มเป้าหมายของหลักสูตรการจัดประชุมและนิทรรศการ
ในอุตสาหกรรม (MICE)**

ประเด็น	แนวคำถาม
ความต้องการ และความคาดหวังของกลุ่มเป้าหมาย หลักสูตรการจัดประชุมและนิทรรศการในอุตสาหกรรม (MICE)	1. ท่านคิดว่าแนวโน้มของผู้จัดการจัดประชุมและนิทรรศการในอุตสาหกรรม (MICE) จะเป็นอย่างไร 2. ท่านคิดว่าหลักสูตรนี้มีประโยชน์ต่อท่านในการประกอบอาชีพมากน้อยเพียงใด ควรเสริมสิ่งใดให้ท่านอีกบ้าง 3. ท่านคาดหวังกับหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนทฺดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดัคชัน และนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนายั่งยืน (สหวิทยาการ) อย่างไร 4. ท่านคิดว่าทักษะอะไรบ้างที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพการจัดประชุมและนิทรรศการในอุตสาหกรรม (MICE)
หลักสูตร	1. ท่านสนใจใน หลักสูตรครีเอทีฟอีเวนทฺดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดัคชัน และนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนายั่งยืน (สหวิทยาการ) หรือไม่ อย่างไร 2. ท่านต้องการเลือกวิชาเรียนเองหรือต้องการให้คณะจัดให้ตามความต้องการของตลาดแรงงาน
คุณลักษณะผู้สอน	1. ท่านคาดหวังเกี่ยวกับคุณลักษณะ ความเชี่ยวชาญ ของอาจารย์ผู้สอนอย่างไร
รูปแบบการเรียนการสอนและ สิ่งอำนวยความสะดวก	1. ท่านต้องการรูปแบบการเรียนการสอนอย่างไร 2. ท่านต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกอะไรบ้าง
อุปสรรค และข้อกังวล	1. ท่านมีความกังวลอะไรบ้างกับการเลือกเรียน หลักสูตรครีเอทีฟอีเวนทฺดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดัคชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนายั่งยืน (สหวิทยาการ)

ภาคผนวก ค
ผลการหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา

ผลการหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา

เรื่อง : การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมการจัดทำหลักสูตรครีเอทีฟไอเวนต์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดัคชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ) คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มทร.พระนคร

คำชี้แจง : แบบประเมินความเที่ยงตรง (IOC) ของเครื่องมือการวิจัย เพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความว่าความเหมาะสมในการนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลการวิจัย ซึ่งจะทำให้การประเมินความเที่ยงตรงใน ตอนที่ 1 ปัจจัยที่ท่านคิดว่าส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครีเอทีฟไอเวนต์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดัคชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ) คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และตอนที่ 2 ความต้องการหลักสูตรครีเอทีฟไอเวนต์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดัคชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ) คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มทร.พระนคร โดยได้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความเที่ยงตรงดังนี้

คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อความวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อความวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อความวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

ข้อที่	ข้อความถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	การแปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ท่านคิดว่าส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครีเอทีฟไอเวนท์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมการจัดประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ) คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร							
1.1	เนื้อหาหลักสูตร	1	1	1	3	1	ใช้ได้
1.2	ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	1	1	1	3	1	ใช้ได้
1.3	สภาพแวดล้อมที่ตั้ง	1	1	1	3	1	ใช้ได้
1.4	อาจารย์ผู้สอน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
1.5	การแนะแนว/บอกต่อ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
1.6	สื่อประชาสัมพันธ์	1	1	1	3	1	ใช้ได้
1.7	ค่าธรรมเนียมการศึกษา (ค่าเทอม)	1	1	1	3	1	ใช้ได้
1.8	ความชอบ ความสนใจเป็นการส่วนตัว	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ข้อที่	ข้อความถามใน แบบสอบถาม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	การแปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.9	ความนิยมตาม กระแสสังคม	1	1	1	3	1	ใช้ได้
1.10	ความต้องการของ ครอบครัว	1	1	1	3	1	ใช้ได้
1.11	ไม่สามารถสอบเข้า สาขาวิชาที่ต้องการ ได้	1	1	1	3	1	ใช้ได้
1.12	น่าจะเป็นสาขาที่หา งานได้ง่าย	1	1	1	3	1	ใช้ได้
ตอนที่ 3 ความต้องการหลักสูตรครีเอทีฟอีเวนต์ดีไซน์ดิจิทัลมีเดียโปรดักชันและนวัตกรรมการจัด ประชุมนิทรรศการอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สหวิทยาการ) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มทร.พระนคร							
1. ความต้องการโครงสร้างหลักสูตร							
1.1	ต้องการศึกษา หลักสูตรครีเอทีฟ อีเวนต์ดีไซน์ดิจิทัล มีเดียโปรดักชันและ นวัตกรรมการ การตลาด/ บริหารธุรกิจ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
1.2	ต้องการศึกษา หลักสูตรครีเอทีฟ อีเวนต์ดีไซน์ดิจิทัล มีเดียโปรดักชันและ นวัตกรรมการ ด้านสื่อสาร หรือเน้น ด้านสิ่งแวดล้อม หรือ เน้นด้านวิศวกรรม หรือเน้นการ ท่องเที่ยว	1	1	1	3	1	ใช้ได้
1.3	ต้องการศึกษา หลักสูตรครีเอทีฟ อีเวนต์ดีไซน์ดิจิทัล มีเดียโปรดักชันและ	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ข้อที่	ข้อความถามใน แบบสอบถาม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	การแปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	นวัตกรรมฯ ที่เน้น ด้านสิ่งแวดล้อม						
1.4	ต้องการศึกษา หลักสูตรครีเอทีฟ อีเว้นท์ดีไซน์ดิจิทัล มีเดียโปรดักชันและ นวัตกรรมฯ ที่เน้น ด้านวิศวกรรม	1	1	1	3	1	ใช้ได้
1.5	ต้องการศึกษา หลักสูตรครีเอทีฟ อีเว้นท์ดีไซน์ดิจิทัล มีเดียโปรดักชันและ นวัตกรรมฯ ที่เน้น ด้านการท่องเที่ยว	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2. ความต้องการด้านการบริหารหลักสูตร							
2.1	ใช้วิธีสอบเพื่อวัด ระดับความรู้	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2.2	ใช้วิธีสัมภาษณ์เพื่อ ประเมินพื้น ฐานความรู้	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2.3	ใช้วิธีพิจารณารับเข้า เรียนจากค่าคะแนน เฉลี่ยสะสม (GPA)	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3. ความต้องการเกี่ยวกับงบประมาณเพื่อการศึกษา							
3.1	จ่ายค่าธรรมเนียม แบบเหมาจ่ายครั้ง เดียวตลอดภาค การศึกษา	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3.2	จ่ายค่าธรรมเนียม แบบแบ่งจ่ายเป็นงวด	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3.3	ทุนการศึกษา	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4. ความต้องการเกี่ยวกับเวลาเรียน							
4.1	จัดการศึกษาในเวลา ราชการ (จันทร์-ศุกร์)	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ข้อที่	ข้อคำถามใน แบบสอบถาม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	การแปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
4.2	จัดการศึกษานอก เวลาราชการ (จันทร์- ศุกร์)	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4.3	จัดการศึกษาในวัน เสาร์-อาทิตย์	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ประวัติผู้วิจัย

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นาย นางสาว นาง ยศ : นางสาวนนท์พร กิติศรีปัญญา

ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mr., Miss, Mrs., Rank : Miss Nonnaporn Kitisripanya

2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน : 31007007■■■■■■■

3. ตำแหน่งปัจจุบัน

- ตำแหน่งบริหาร : รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย
- ตำแหน่งทางวิชาการ : อาจารย์

4. หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์มือถือ และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)

- หน่วยงาน : คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- สถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก : คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 399 ถนนสามเสน แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
- หมายเลขโทรศัพท์มือถือ : 099-291-5399
- E-mail : porungtip.k@rmutp.ac.th

5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	คุณวุฒิ	ปีที่จบการศึกษา
ปริญญาเอก	Doctor of Professional Studies (Tourism), Central Queensland University, Australia	2558
ปริญญาโท	การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	2543
ปริญญาตรี	การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน	2534

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ
ภาษาอังกฤษธุรกิจ

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุสถานภาพในการทำการวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยในแต่ละผลงานวิจัย

7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย : ชื่อแผนงานวิจัย

.....ไม่มี.....

7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย : ชื่อโครงการวิจัย

1. กลยุทธ์ในการยกระดับตลาดนางเลิ้งให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
2. ความต้องการเปิดหลักสูตรปริญญาโท คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

พระนคร

7.3 ผู้ร่วมวิจัย : ชื่อแผนงานวิจัย/โครงการวิจัย

.....ไม่มี.....

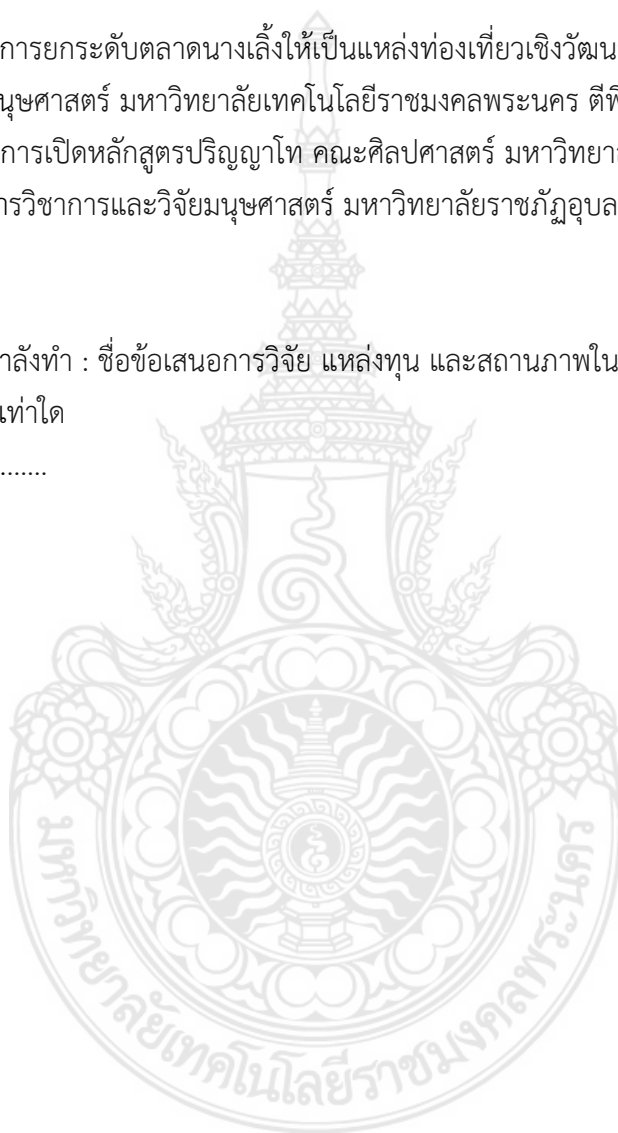
7.4 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : ชื่อผลงานวิจัย ปีที่พิมพ์ การเผยแพร่ และแหล่งทุน (อาจมากกว่า 1 เรื่อง)

1. กลยุทธ์ในการยกระดับตลาดนางเลิ้งให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เผยแพร่ในวารสารวิชาการและวิจัยมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปีพิมพ์ปี พ.ศ. 2561

2. ความต้องการเปิดหลักสูตรปริญญาโท คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เผยแพร่ในวารสารวิชาการและวิจัยมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ปีพิมพ์ปี พ.ศ. 2564

7.5 งานวิจัยที่กำลังทำ : ชื่อข้อเสนอการวิจัย แหล่งทุน และสถานภาพในการทำวิจัยว่าได้ทำการวิจัยลุล่วงแล้วประมาณร้อยละเท่าใด

.....ไม่มี.....

ผู้ร่วมวิจัย

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นาย นางสาว นาง ยศ : นางวิชพร เทียบจัตรัส
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mr., Miss, Mrs., Rank : Mrs. Widchaporn Taipjutorus
2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน : 31006003■■■■■
3. ตำแหน่งปัจจุบัน
 - ตำแหน่งบริหาร : คณบดี
 - ตำแหน่งทางวิชาการ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์
4. หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์มือถือ และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)
 - หน่วยงาน : คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
 - สถานที่อยู่ติดต่อได้สะดวก : คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 399 ถนนสามเสน แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
 - หมายเลขโทรศัพท์มือถือ : 062-5454-682
 - E-mail : Widchaporn.t@rmutp.ac.th

5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	คุณวุฒิ	ปีที่จบการศึกษา
ปริญญาเอก	Ph.D. Education (Interactive Multimedia, Online Learning, Educational Psychology) Massey University	2557
ปริญญาโท	Master of Science (Management Information Systems and Education) Utah State University	2539
ปริญญาตรี	วท.บ. (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)	2533

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ

การบริหารจัดการการผลิตงานมัลติมีเดีย กฎหมายและจริยธรรมสื่อสารมวลชน การพัฒนาสื่อเทคโนโลยีดิจิทัล เทคโนโลยีทางการศึกษา

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุสถานภาพในการทำการวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยในแต่ละผลงานวิจัย

7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย : ชื่อแผนงานวิจัย
.....ไม่มี.....

7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย : ชื่อโครงการวิจัย

1. การพัฒนาบรรณฐานท์และการตลาดออนไลน์เพื่อยกระดับการขายผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกรสร้างสรรค์(บ้านเห็ด) จังหวัด.สมุทรสงคราม. ปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 งบประมาณสำนักงาน ปลัดกระทรวง อว

2. การรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการเรียน : กรณีศึกษานักศึกษาคณะเทคโนโลยี
สื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 งบประมาณเงิน
รายได้หน่วยงาน

7.3 ผู้ร่วมวิจัย : ชื่อแผนงานวิจัย/โครงการวิจัย

1. การพัฒนาขีดความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมการประกอบธุรกิจขนาดย่อมในการ
ท่องเที่ยว/การพาณิชย์ และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องโดยใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอย่างยั่งยืน จากการฝึกอบรม
เชิงปฏิบัติการกับชุมชน/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กรณีศึกษาเกาะรัตนโกสินทร์ กรุงเทพมหานคร. งบประมาณ
ประจำปี พ.ศ. 2566 งบเงินรายได้ ม.สวนดุสิต

2. โครงการวิจัยขยายต้นแบบการจัดกิจกรรมการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างความสามัคคีปรองดองและ
การเสริมสร้างความสมานฉันท์ในสังคมไทย. ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 กระทรวงยุติธรรม

3. การสื่อสารเพื่อการเสริมสร้างความสมานฉันท์ของเยาวชนในสังคมไทย พ.ศ. 2560.
ปีงบประมาณ พ.ศ.2560 กระทรวงยุติธรรม

4. กลยุทธ์การสร้างสรรค์นวัตกรรมมูลค่าเพิ่ม กับการท่องเที่ยวเชิงธรรมะ เชิงแสวงบุญ และ
การตลาดเชิงกิจกรรม จากการปฏิบัติร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในแหล่งท่องเที่ยววัดของจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา. ปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 งบเงินรายได้ ม.สวนดุสิต

5. การรับรู้และความคาดหวังของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงธรรมะ เชิงแสวงบุญและ
การตลาดเชิงกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยววัด ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 งบเงิน
รายได้ ม.สวนดุสิต

7.4 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : ชื่อผลงานวิจัย ปีที่พิมพ์ การเผยแพร่ และแหล่งทุน (อาจมากกว่า 1
เรื่อง)

1. การพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์โครงการศิริราชก้าวไกลส่งยาทั่วไทยทางไปรษณีย์ การประชุม
วิชาการสถิติประยุกต์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ระดับชาติ ประจำปี 2562 วันที่ 30-31 ตุลาคม 2562 ณ
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ระดับชาติ 2562

2. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการปฏิบัติธรรม และการท่องเที่ยว เชิงแสวงบุญ การประชุม
วิชาการระดับประเทศทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ครั้งที่ 10 วันที่ 24-25 ตุลาคม 2561 ณ โรงแรมพูลแมน
ขอนแก่นราชา ออคิด จังหวัดขอนแก่น ระดับชาติ 2561

3. Development of Multimedia Book to Promote Dhamma and Merit-making
Tourism in Ayutthaya The 1st National and International Conference on Humanities and
Social Sciences : 1st HUNIC Conference 2018 วันที่ 14 – 15 กันยายน 2561 ณ ห้องประชุมชั้น 2
อาคาร 38 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ระดับนานาชาติ 2561

4. Participatory Action Research with Stakeholders for Creating Value Added
Innovations towards Dhamma and Merit-Making Tourism and Event Marketing of Temple
Destinations in Ayutthaya Province International Journal of Business, Humanities and

Technology. 8(2), 14-23. Retrieved from <http://www.ijbhtnet.com/journal/index/573>.

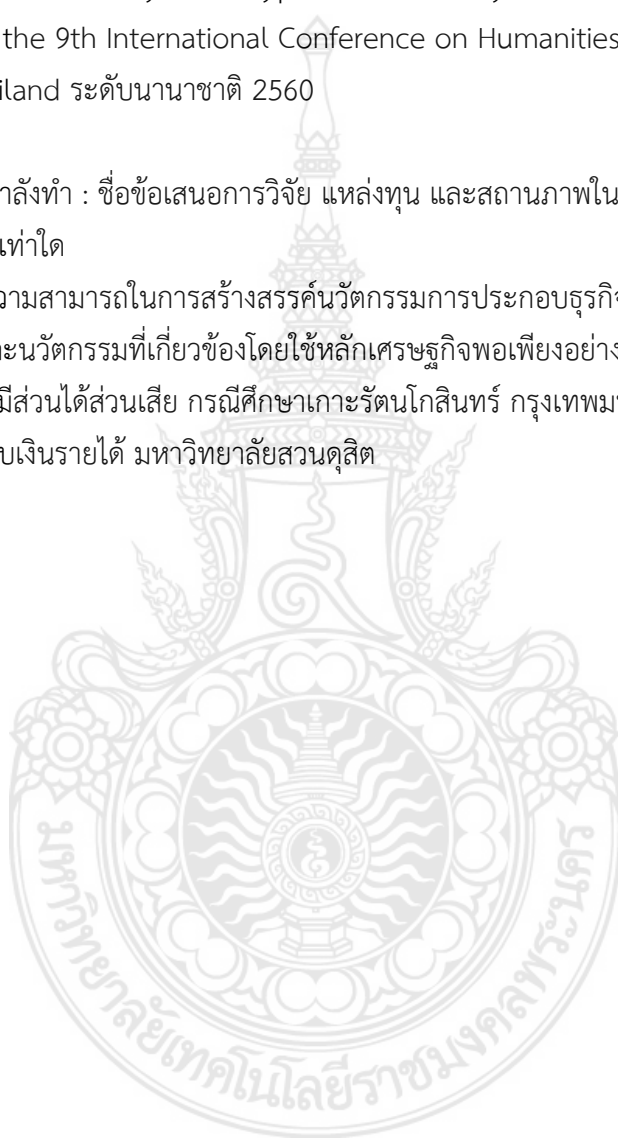
DOI: 10.30845/ijbht.v8n2p3 ระดับนานาชาติ 2561

5. การลดการกลั่นแกล้งของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้วยโครงการเรียนปรับพื้นฐาน ในการประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 9 ณ ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุมอิมแพค เมืองทองธานี ระหว่างวันที่ 7-9 สิงหาคม 2560.ระดับชาติ 2560

6. Social Media Threat by Stereotype in Thai Society: An Analysis of Witch Hunt Model Proceedings of the 9th International Conference on Humanities and Social Science (ICHSS). Songkhla, Thailand ระดับนานาชาติ 2560

7.5 งานวิจัยที่กำลังทำ : ชื่อข้อเสนอการวิจัย แหล่งทุน และสถานภาพในการทำวิจัยว่าได้ทำการวิจัย ลุล่วงแล้วประมาณร้อยละเท่าใด

การพัฒนาขีดความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมการประกอบธุรกิจขนาดย่อมในการท่องเที่ยว/การพาณิชย์ และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องโดยใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอย่างยั่งยืน จากการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการกับชุมชน/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กรณีศึกษาเกาะรัตนโกสินทร์ กรุงเทพมหานคร. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 งบประมาณรายได้ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ผู้ร่วมวิจัย

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นาย นางสาว นาง ยศ : นางสาวอภิญญาพัชร กุสิยารังสิทธิ

ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mr., Miss, Mrs., Rank : Miss Apinyapat Kusiyarungsit

2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน : 31021009■■■■■

3. ตำแหน่งปัจจุบัน

- ตำแหน่งบริหาร : หัวหน้าสาขาวิชาเทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์
- ตำแหน่งทางวิชาการ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์

4. หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์มือถือ และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)

- หน่วยงาน : คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- สถานที่ติดต่อได้สะดวก : สาขาวิชาเทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
เลขที่ 399 ถนนสามเสน เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
- หมายเลขโทรศัพท์มือถือ : 06-1362-6495
- E-mail : apinyapat.k@rmutp.ac.th

5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	คุณวุฒิ	ปีที่จบการศึกษา
ปริญญาเอก	ปร.ด. (นิเทศศาสตร์) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	2565
ปริญญาโท	ศศ.ม. (สื่อสารมวลชน) มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2551
ปริญญาตรี	นศ.บ. (การประชาสัมพันธ์)	2544

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ

- การโฆษณาและประชาสัมพันธ์
- การสื่อสารการตลาด
- การรณรงค์

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุสถานภาพในการทำการวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยในแต่ละผลงานวิจัย

7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย : ชื่อแผนงานวิจัย

.....ไม่มี.....

7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย : ชื่อโครงการวิจัย

1. กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์สินค้าโอท็อปกรุงเทพมหานคร (หัวหน้าโครงการวิจัย 100%)

เงินรายได้ของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปีงบประมาณ 2564

2. การสร้างคุณค่าร่วมที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ (หัวหน้าโครงการวิจัย 100%) เงินรายได้ของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ปีงบประมาณ 2560

3. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษด้านสื่อสารมวลชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร (หัวหน้าโครงการวิจัย 100%) เงินรายได้ของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปีงบประมาณ 2558

7.3 ผู้ร่วมวิจัย : ชื่อแผนงานวิจัย/โครงการวิจัย

.....ไม่มี.....

7.4 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : ชื่อผลงานวิจัย ปีที่พิมพ์ การเผยแพร่ และแหล่งทุน (อาจมากกว่า 1 เรื่อง)

อภิญญพัทธ์ กุสิยารังสิทธิ. (2566). กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์สินค้าโอท็อปกรุงเทพมหานคร. วารสารนิเทศศาสตร์ปริทัศน์, 27(2): 65-80.

อภิญญพัทธ์ กุสิยารังสิทธิ. (2560, มีนาคม). การเล่าเรื่องในการสื่อสารการตลาดสินค้าโอท็อปสุมา. วารสารประชากร, 5(1): 85-105.

อภิญญพัทธ์ กุสิยารังสิทธิ. (2559, กรกฎาคม-ธันวาคม). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษด้านสื่อสารมวลชน. วารสารคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มทร.พระนคร, 1(2): 22-29.

อภิญญพัทธ์ กุสิยารังสิทธิ. (2557, กันยายน - ธันวาคม). การสอนกฎหมายและจริยธรรมสื่อสารมวลชน ด้วยข่าวและสถานการณ์ปัจจุบัน วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 22(40): 145-159. (TCI 1)

อภิญญพัทธ์ กุสิยารังสิทธิ. (2557, มีนาคม). การสอนคอมพิวเตอร์เพื่องานสื่อสารมวลชนสำหรับนักศึกษาผู้พิการทางสายตา. วารสารวิชาการและวิจัย มทร.พระนคร, 8(1): 151-163. (TCI 1)

7.5 งานวิจัยที่กำลังทำ : ชื่อข้อเสนอการวิจัย แหล่งทุน และสถานภาพในการทำวิจัยว่าได้ทำการวิจัยแล้วหรือยัง

.....ไม่มี.....